

ЖІНОЧИЙ СВІТ

WOMAN'S WORLD

Ч. 1 СІЧЕНЬ 1959

ЖІНОЧИЙ СВІТ

Рік X **Січень, 1959** **Ч. 1**

Видає Організація Українок Канади ім. Ольги Басарабової.
Редаґує редакційна колеґія.
Всю кореспонденцію й передплати висилати на адресу:
"WOMAN'S WORLD"
Box 791 Winnipeg, Man., Canada
Ціна одного числа — 35 ц.
Річна передплата в Канаді, в ЗДА й інших країнах $3.50, піврічна $2.00. Річна передплата в Англії і Австралії 1½ ф. штерл., у Франції 900 франків.
Редакційна колеґія застерігає собі право скорочувати рукописи. Рукописів не звертаємо.

Друком "Нового Шляху",
184 Александер Ав., Вінніпеґ, Ман.

WOMAN'S WORLD

Vol. X **January, 1959** **No. 1**

Published by the Ukrainian Women's Organization of Canada.
Edited by Editorial Committee.
Correspondence and subscriptions should be addressed to
"WOMAN'S WORLD"
Box 791 Winnipeg, Man., Canada
Single copy — 35 c.
Yearly subscription in Canada, U. S. A. and other countries — $3.50
Half year subscription — $2.00
Yearly subscription in Great Britain and Australia — £1½
in France — 900 francs.

Printed by the New Pathway,
184 Alexander Ave., Winnipeg, Man.

AUTHORIZED AS SECOND CLASS MAIL, Post Office Department, Ottawa.

ЗМІСТ

Обгортка Мирона Левицького

ПРЕДСТАВНИЦТВА "ЖІНОЧОГО СВІТУ"

АНГЛІЯ:
Federation of Ukrainians in Great Britain
78, Kensington Park Road
London W. 11, England

ФРАНЦІЯ:
Mme Anna Pasternak
16, Rue de V Diamant
Paris 13
France

АВСТРАЛІЯ:
Mrs. Ivanna Durbak
489 Melbourne Rd.
Newport, Vic.
Australia

ЖІНОЧИЙ СВІТ

РІК X СІЧЕНЬ, 1959 Ч. 1 (109)

ОЙ ДИВНЕЄ НАРОЖДЕНЯ

(Народня коляда)

Ой дивнеє нарожденя Божого Сина,
Що породила Ісуса Христа Діва Марія.

Ой породила та й положила в яслах на стайні,
Щоб не дізнались злії вороги Божої тайни.

Ой, щоб тільки три янголи, в небі летючи,
Темної ночі при ясній зорі Христа славлючи.

Ой сади цвітуть, ще й різні квіти,
Возрадувався весь мир хрещений і малі діти.

А що в городі Єрусалимі це чудо стало,
Малеє дитя нарожденеє мир осіяло.

Зап. проф. О. Кошиць

Село Тарасівка, Звенигородського пов. на Київщині

(З архіву Осередку УКО).

—о—о—о—

Сила Христового Різдва

Христос народився в яскині, а при Його народженні були лише вбогі пастирі. Промениста Божа постать, що прийшла в дикі поганські часи, щоб кинути зерно любови, не була довго між людьми. Ісусові було заледве тридцять три роки, як за велику ідею розп'ято його на Хресті.

Але хоч вороги вбили Його тіло, не вбили ідеї християнства. Навчання Ісуса про мир на світі і в душі, про любов ближнього, рівність, волю, братерство здобули щораз більше сердець і приєднали щораз більше умів. Ідея християнства вічна.

Новітні Ироди й Пилати знищили Божі святині та Божих слуг. Та не могли знищити віри. Вона сонцем світить тим, що караються в тяжкім житті, зготованім ворогами Христа.

У тім сучаснім змаганні Христа з дияволом ми є по стороні Великої Правди, по стороні Христа. І хоч злою волею розкинені по цілому світу, хоч багато нашого люду вбито і багато карається по тюрмах і засланні, то думки про волю під знаменем Христа не змогли вороги вбити. Вона вічна. Та думка стане дійсністю тоді, коли між нами запанує мир і любов ближнього, а віра в нашу волю буде така сильна, що стане чином.

У зоряну ніч Христового Різдва шлемо всім друзям на тій землі сущим радісний привіт: Христос родився! Славіте Його!

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
і НОВИМ РОКОМ

шлемо найкращий привіт членкам ОУК, Братнім Організаціям і їх Централям!

Вітаємо всіх українців на Рідній землі, у ворожих засланнях і цих, кому доля призначила жити у вільному світі!

ХРИСТОС РОДИВСЯ!

Центральна Управа ОУК

ЛЕСЯ ХРАПЛИВА

ТРИ СВІЧКИ

По середині сцени стіл, накритий до Святої Вечері. На столі великий гуцульський свічник-трійця. По обидва боки та за столом — три жінки у стилізованих народніх одягах. Збоку заповідач.

Заповідач:

Чуєш? Затихли поля збілілі,
В шапках блискучих мріють смереки,
Зоряне небо сніг запалило...
Чуєш? Надходить Різдво здалека.

Тихо минає ріки і скелі,
Твої колишні літа зів'ялі...
Що забуття вже інеєм вкрило —
Мовчки минає — спішить все далі.

Тут ще буденне; ти при роботі,
Одноманітні дні тобі кануть...
І враз — хтось сипне пшениці злотом:
Чуєш здалека пісню різдвяну.

("Бог Предвічний" — піяніссимо)

Лине колядка понад віками,
Давне-чарівне несе на крилах...
Ти у задумі... Ти у нестямі!
Непереможна Вічного сила!

("Бог Предвічний")

Заповідач:

Сіре-буденне миттю забуте,
Час бо святковий спомини кличе.
Руки тремтячі тай на покутті
Ставлять воскові добрі три свічі...

Перша жінка (Засвічує свічку):

Що перша свічка
Тому Дитяті,
Що народилось
В убогій хаті,
Що народилось
З Діви Марії,
Щоб нам сповнити
Всі наші мрії.

— Бери ж, Дитятко,
В рученьки свічку,
Веди нас, Боже,
Крізь темну нічку;
Пахуча хвоя
Дорогу встеле
І заспіває
Птаство веселе.

Принесуть діти
Тай постолята,
Щоби по снігу
Легко ступати...
Звірі із лісу
Підуть юрбою
У щирій згоді
Тай за Тобою.

Де Твоя свічка
Заблисне всюди,
В радості щирій
Підуть і люди.
— Веди ж, Дитятко,
Правди стежками!
Хай Твоя свічка
Горить між нами!

(Коляда "На Йорданській річці").

Друга жінка (Запалює другу свічку):

Вам прийдеться героями — вмерти,
Десь далеко, в криївках, в ярах;
Ваше світло, сильніше від смерти,
На різдвяних заблисне столах.

Вічна свічка для Вас засіяє,
Обезсмертить Ваш труд і Ваш біль,
І в серцях зродить тугу безкраю —
До далеких, покинених піль...

Ви, незнані, помрете в в'язниці,
Чи сховає навік Вас Сибір —
Та від свічки в серцях загориться,
Що тривкіше від величних зір!

Біля столу посходяться діти,
В тої свічки задивляться жар,
Їм буде про Вас пам'ять горіти
На шляхах до вершин, аж до хмар!

Третя жінка (Запалює третю свічку):

Далека ти, та близька нам,
Країно урожаїв,
І третя свічечка ясна
Для Тебе запалає.

В подяку Вишньому за те,
Що Ти — далека нині,
В серцях волошками цвітеш,
Живеш у нас в родині.

Що сніп сторожить нас, в куті,
По давньому звичаю,
Достойно батько при куті
Всіх предків привітає.

Коли ж збере своїх синів
При собі мати в свято,
То зможе їм про славу днів
Минулих розказати.

Розділить просфору святу,
З сльозами побажає,
Щоб щастя і життя мету
Найшли в своєму Краї...

Далека Ти, та океан,
Ні довгі-довгі літа
Тебе не заберуть, бо нам
Твоя все свічка світить...

Бо променіє світлий круг
І вірить нарід Божий,
Що прийде воля і йому,
Що Правда переможе!
(Коляда "Ой видить Бог").

Заповідач:

Золотом заллються ліхтарі,
Щось нове замерехтить в обличчях,
Неспокійне, як весною рій;
Щось думки незвичні нам накличе:
— Стали свічі три воскові в ряд...
Білий стіл і при столі родина.
І по всій землі свічки горять
В таємничу — ту саму годину.

Від Аляски — до пампасів, пущ,
Від Цейлону до снігів одчаю —
Хтось такий живе, що то йому
Свічі три святково запалають.

Хтось в криївках, в сутінках тюрми,
Чи в хатині, де вікно закрите,
Руками тремтячими, як ми,
Свічі три буде в той час світити.

І ми злиємось усі в одно
У містерії потрійних світел,
Коли вперше стане за вікном
Вифлеємська зоря мерехтіти...

ВАСИЛИНА ВЕРГУН-МОДРИЦЬКА

НЕВМИРУЩІСТЬ НАШИХ РІЗДВЯНИХ ОБРЯДІВ

Час Різдва зійшовся з часом стародавнього святкування зимового звороту сонця. Ці стародавні способи святкування набрали з перемогою християнства поволі й християнського характеру. Звичай співання пісень, званих колядками, зійшовся з уладжуванням вертепів і створив чудову Різдвяну драму.

Кожному, хто цікавиться різдвяними звичаями, насувається питання: "Що було такого в стародавніх наших обрядах, що далося сполучити з християнськими обрядами"?

Український народ у первісних часах жив тісним родово-племінним життям. Це близьке співжиття родів одного племени витворювало спільні релігійні вірування та обряди. Виявом релігійних почувань були обрядові танці (хороводи) й різні обрядові пісні. Відповідні обряди у відповідний час, що їх відбувала родина під проводом батька, мали на меті упросити добрих духів, щоб вони допомагали їм у житті. Вони мали також відвернути від родини злі сили, чи зробити їх не шкідливими.

Віра в добрі й злі сили та віра в силу спільної дії обряду створювали в наших предків глибоку релігійну свідомість. Обряд коляди, що був саме тою спільною дією, якою вони відзначали кожнорічне відродження сили добра над силою зла, сили світла й тепла над силою темноти й холодом смерти, з прийняттям християнства поглибилися та навіть усосібнилися в народженні Христа. Христос став тим, що приніс на землю Правду про земне й позагробове життя. Обрядова вечеря та сполучені з нею коляди й колядки являються для наших предків-християн засобами, якими можна упросити у Христа щастя й добробуту для себе, свого роду та свого народу. Впродовж віків у народніх обрядах тягнеться одне й те саме бажання — придбати щастя й добра для родин, родів і народу. А коли люті вороги це щастя й добро не дають осягнути, тоді крім благання сили й витривалости, наші предки посягали за зброю й зброєю доходили свого права. Це відбилося в колядках з надзвичайною виразністю. Ось узяти б колядку "Чи спиш, чи чуєш, пан господарю", в якій господар:

"Ой на коника, як вітрець линув,
Ба й заднє військо став доганяти,
Як іздогнав, конем потоптав,
Середнє військо мечем постинав,
Своє подвір'я назад відобрав".

Цей мотив продовжує своє існування й тепер. Узяти б коляду "Нова радість стала". Кінцеві слова тої коляди мають у собі ще й слово Україна, яке виступає як наглядний доказ поєднання з народженням Христа народження долі, щастя й волі України. Ось остання стрічка цієї коляди.

"Просим Тебе, Христе.
Просим Тебе нині,
Даруй долю, щастя й волю
Нашій Україні".

Український обряд коляди від найдавніших часів аж по сьогоднішний день мав одну й ту саму провідну ідею — віру в Божу силу й бажання добра всьому своєму родові. Це було й те, що сполучило стародавню коляду з Різдвом.

ГАННА ЧЕРІНЬ

Як ми добували ялинку

Кожного разу, коли я проходжу повз ялинкові ярмарки перед Різдвом, гострий смолистий запах збуджує в моїй уяві картину з далеких дитячих літ...

В ті часи у Києві ялинку дістати було нелегко. Їх ніде не продавали відкрито, і не можна було зрубати. Совєтська влада заборонила Різдво і думала тим побороти нашу віру і звичаї. Але сила Божа була незрівняно більша, і в душах людей щороку вітало Різдво.

Вже місяць, або й раніше перед Різдвом, мене мучило те саме питання:

— Тату, а чи буде в нас цього року ялинка?

— Побачимо, як Бог дасть, — посміхався тато, не маючи сили сказати "ні", але й боячись пообіцяти напевно.

До мого шостого року ця проблема мене ще не турбувала. Я твердо знала, що ялинку приносить, разом із гарним подарунком, червонощокий Дід-Мороз у козацькім жупані і смушевій шапці, а оскільки я принаймні перед Різдвом стежила за собою і ретельно намагалась бути чемною (старі провини забувалися), то й не було чого хвилюватися. Я знала, що десь за два-три дні перед Різдвом у сінях раптом з'явиться пахуча, розкішна, сповита мотузком ялинка.

Але роки ішли, я більшала, навчилась читати, писати й багато чого розуміти. Я вже знала тепер, що ялинку справді купують тато й мама, хоч відносно подарунків ще мала деякі сумніви. Якщо вони не були від Дідa-Мороза, то певно хтось добрий допомагав мамі й татові купити їх для мене. Напевно це був сам Бог, бо в молитву до Нього я часом вкладала прохання про деякі найбільш бажані для мене речі.

Одної зими, коли міліція більш була зайнята ловленням безпритульних, аніж розшукуванням ялинок, тато купив ялинку на базарі. Ялиночка була коротенька, але зате кучерява і пелехата, наче капустина. Товста тітка тримала її під кожухом, і так "з-під поли" її й куплено, і, взявши ялинку собі під пальто, тато поніс її додому. Моїм завданням було стежити, щоб де не наскочити на міліціонера, але, на щастя, нічого не трапилось. На щастя — бо тато зовсім не був такий товстий, як та тітка, і з ялинкою він виглядав дуже смішно: в нього спереду стирчав горб. Я ледве стримувалась від сміху, хоч і дуже боялась міліції.

Але наступного року міліція розігнала базар. Безпритульні були половлені й посаджені в дисциплінарні будинки, і тепер міліція полювала на "спекулянтів". Ніхто вже не виносив на продаж ялинок.

— Де ж ми тепер візьмемо ялинку, тату? — тривожно питалась я. — Як же будемо без ялинки?!

— Не журись, доню, якось то буде, — потішав тато.

— Але як, як буде?! — не вгавала я. Знаєш, татуню, може я приберу нашого фікуса цукерками й стрічками, хай він буде за ялинку.

— Ти моя розумнице, — всміхнувся тато. Ось як буде: завтра ми вдвох підемо по ялинку, і вже як не дістанемо, то приберемо фікус.

— А куди ми підемо? В ліс рубати чи на базар?

— Оцього вже не скажу, дізнаєшся завтра. Бо ти ще маленька, у школі комусь розкажеш — і може вийти неприємність.

Другого дня увечорі, не дуже пізно, але вже в темряві (дні взимку короткі!) взяв тато якісь дві тички, великий залізний гак, жмут мотузки і мішок — і ми вирушили. Мама довго не хотіла нас пускати:

— Куди ж ти дитину ведеш?! А що якби щось сталося?!

— Так треба. Нехай змалку привчається сміливости. Нехай знає, як добувати ялинку.

Ми вийшли "чорним ходом", перейшли через садок, куди нас удень не пускали, бо він належав до дитячих "ясел", і стежкою перебрались аж до Дніпровських круч, що переходили в урвища зараз же за нашим садом. Пісок увесь час осувався вниз, вже навіть стежки не було, і тільки старі кущі бузку міцно тримали наш сад і не давали йому злетіти в прірву.

Тато повільно просувався над урвищем, хапаючись за тин і бузкові гілки. Снігу було мало, його обвіяв вітер, але після недавньої одлиги взяв мороз, і йти нам було дуже сковзько.

Так ми пробирались може з годину. Під кінець з'явилась стежка, і стало легше.

— Тримайсь за мій піджак, — сказав тато, — і ми пішли швидко, щоб трохи нагрітися.

— А чого ми пішли урвищем, тату? Адже з вулиці було б швидше?

— Невже ж ти не догадаєшся, доню? Та ж ми йдемо по ялинку!

— То ми ховаємося від міліції?

— Саме так, дитино. Ось уже і парк. Бач які величезні смереки — кожна гілка, як мала ялинка. От ми собі одну і зламаємо. Тільки ти дивись на всі боки, щоб нас ніхто не побачив.

В парку було тихо й пусто, як у лісі. Тут сніг лежав білий, пухнатий, як лебединий пух — і ніхто й ніщо його не чіпало. А на вулиці його було мало, і все якийсь сірий, збитий у

грудки, розтоптаний, і він зовсім не надавався на снігову бабу. От би отут зліпити снігову бабу!...

Але ми прийшли по ялинку. Отже, про снігову бабу нема чого й думати...

Тато тим часом сполучив дві тички в одну довгу, швидко приробив до кінця гачок і закинув на смереку. З гілок посипався за комір рясний снігопад. Нам стало холодно й мокро, але витрушуватись не було коли.

Ми вдвох щосили тягнули гілку. Ще, ще дужче... "Тріськ!" — і вона впала додолу, як велика одкраяна скиба.

— Бери її і тягни тією дорогою, що ми прийшли, — шепнув тато, розбираючи свою "вудку".

Я рушила вперед. Ось тепер перелізти через огорожу, і... Раптом повітря пронизав різкий свисток, наче поклик зловісної птиці...

— Міліція!!! Тікай, доню, швидше, бо буде біда. Може вони через тин не полізуть...

Ми гарячково дерлись переривчатою стежкою, хапались мерзлими руками за лід, перескакували через розколини... Тато взяв від мене ялинку, щоб мені було легше іти. Лунко відгомонювали в морознім повітрі наші кроки, і нам здавалось, що хтось женеться за нами, цокаючи кованими чобітьми.

Раптом обмерзлий камінь вислизнувся мені з-під ніг, і я, як стояла, почала сповзати з ним у прірву.

— Тату, рятуй мене! — закричала я несвоїм голосом, забувши про обережність.

Тато випустив з рук ялинову гілку і міцно вхопив мене за руку, аж мені боляче стало. Я заплакала від болю, бо мої обморожені руки відчули розпачливий потиск тата, немов силу залізних кліщів.

Тато витяг мене на тверде місце і міцно притис до грудей.

— Ти злякалась, маленька? Дуже болить?

— Ні, татусю, вже не болить, але де ж ялинка?!

Наша ялинова гілка скотилась по мерзлому урвищу вниз. Ніде не було її видко.

— Ну, нічого, дитинко, дякуй Богові, що нещастя не трапилось. Що ялинку втратили, то нічого, але ж від міліції втекли і ніг не поламали. Буде таки цього року нам фікус за ялинку. Он бачиш — вже й наше віконечко світиться, мама з вечерею чекає...

На морознім повітрі ми стали голодні. Вийшли не повечерявши, бо мама тільки що прийшла з роботи і ще не наварила їсти. А тепер нам так хотілося їсти! Мені здавалось, що я вже чую дим із нашого димаря, який пахне гречаними галущечками, заправленими цибулькою і шкварками...

Ось і наша хата. Відкрили двері — й остовпіли: просто перед нами стояла гарна, круглобока, оксамитно-зелена я л и н к а. Вона займала майже ввесь вільний простір у нашій маленькій кімнатці. На плиті кипіли галушки, а за столом сидів дядько Нестор із Пущі-Водиці, мамин двоюрідний брат.

— Звідки це ялинка? — скрикнула я, забувши привітатись.

— Та ж я привіз, — сказав дядько Нестор. У нас їх у лісі без ліку... Вибирав найкращу. Бачиш, треба було мені по справах у Київ їхати — та й же, думаю, зроблю вам несподіванку на Різдво...

— Як же ви провезли її?! А міліція не бачила?

— В тім то й справа, що бачила. Як сів у трамвай, то всі люди, як люди: поглядають на ялинку, а вона хоч і зв'язана і в мішок замотана, а таки видно, що дерево. Але ніхто нічого. А на одній зупинці заходить "Ванька", червонопикий такий, ніс як картопля, аж з двома наганами і, видно, задля морозу підхмелився. Так коло мене й сідає, і зразу до ялинки:

— А ето каже — што такоє? Ти її вєрно в церкву везьош?

— Та ні, — кажу — їй-бо не в церкву. До своїх родичів.

— Знаєш, какіє у вас родічі. Вєрно всякіє попи долгополиє. Різдво справляєтє?

— Та що це ви, — кажу, — та це я їм на дрова везу, щоб погрілися.

— А, на дрова! Вот я тєбє покажу дрова. На дрова надо єйо оттак ломать!

Тут "Ванька" вхопив ялинку і переламав її надвоє. Хотів ще раз переламати, але живе дерево в'язке, не далося.

— Вот тєбє, дядька, і Різдво! — зареготався "Ванька" і вийшов з вагона. А я вже сяк-так довіз переламану ялинку, та вже тут із твоєю мамою дротами зв'язали. Навіть і не видно, що поштукована, бач яка гарна!

ДАРІЯ ЯРОСЛАВСЬКА

Дума під Різдво

НАРИС

Здавалося їй, що це буде дуже легко. Здавалося, що треба їй тільки сісти за письмовий стіл, взяти ручку й мати перед собою папір, як відразу думка попливе річкою і оформиться в мистецьку цілість.

Вона студентка вищої школи — думала вона — першун у мовних питаннях, для неї буде дрібничкою взяти участь у конкурсі. Багато письменників і половини того знання не мають, що вона, а беруться проповідувати людям якісь ідеї — думала вона ще — беруться вчити тих людей, від яких самі повинні б дечого навчитися!

Про Різдво кожен може писати, хто скінчив навіть менше як вісімнадцять років! — комбінувала вона — кожен, хто вміє колядувати. "Бог предвічний народився" — треба тільки проспівати півголосом, як відразу випливе якийсь спомин. Зупиниться перед очима й терпеливо чекатиме, доки його не випишеш! Навіть у цій хвилині вона вже бачить одну таку картинку свого життя...

* * *

Батько (з піднесенням) колядував: "В біднім вертепі, в яслах на сіні". Це він так підбадьорував себе, бо вони були тоді бідні й він не мав стільки грошей, щоб у свята зробити їй і мамі якусь приємність. Жили у великому місті, і в цілій околиці не було шпилькових дерев. Ялинки привозили здалека й хотіли за них великі гроші. Але кожна дитина в місті її мала, тож вона також хотіла.

Продавці привозили високі стрункі смереки, відтинали вершки і продавали їх тим, хто мав багато грошей. Вони були гостро закінчені, пропорційні й дитячі очі не могли від них відірватися, а серця завидували тим, хто поніс їх до дому. Але і друга частина смереки не була погана. Продавці дбайливо обтісували її, підтинали й обтинали, доки й вона не виглядала, як ялинка, хоч і трохи полатана. Для тих, хто мав мало грошей залишалися ще гілки, які вони постинали.

Батько приніс їх додому цілий оберемок. Приніс, бо вона плакала і ніяк не хотіла святкувати без ялинки. Може трохи їх купив, а трохи назбирав, бо не всі були свіжі й чисті. Але приніс їх цілий великий оберемок, поклав на стіл із виглядом людини, яка доконала небувале чудо, і заходився щось з цього зробити.

Вона стояла збоку і дивилася. Це все? — питали її очі, в яких починали заломлюватися зелені шпильочки смеречини й батькові руки, що невправно, мозольно крутили ними на всі сторони без найменшого успіху. Це все? Вона не помічала його зусилля зробити щось для своєї дитини. Вона знала тільки те, що не зможе запросити до себе всіх цих біло-чорно-рудоволосих дівчаток, з якими ходила до школи, бо в них ялинка торкалася стелі, блистіла кольоровими кулями, срібними ланцюжками, янголятами, зірками, пташками, рибками. Це все?!...

Але несподівано батькова терпеливість урвалася. Рвучко відштовхнув від себе гілки, аж одна зсунулася на підлогу. Почав у голос питати сам себе: Пощо властиво він займається тим? Пощо приніс це взагалі? Та ж у його хліборобських предків зовсім не було звичаю робити ялинку! Та ж його святим обов'язком є йти їх слідами й дитину провадити за собою! Чого ж він йде на якусь моду?!

Вона зовсім не слухала батька. Вона й не розуміла його. Всі ці біло-чорно-рудоволосі дівчатка в школі мали ялинки й вони були найважніші! Вона також її хотіла. Але замість неї мала тільки ці невеличкі гілки, що їх у тій хвилині батькові руки з якоюсь гордою гіркістю зсунули зі стола. І раптом сама не знаючи, що з нею діється, вона почала топтати їх з голосним плачем.

— Не хочу цього! Не хочу! Хочу ялинки!

І було б це найнещасливіше свято її дитинства, якби в пору не з'явилася мама.

Мама в усе вміла вносити ясність. Як не можемо мати дванадцять традиційних страв, то принаймні дванадцять тарілок! — казала і сміялася і заражувала їх своїм сміхом. Усміхнена, і немов до краю здивована, вона з'явилася перед ними й ніби не помічаючи їх розпачливої боротьби з власною бідністю, почала виявляти своє захоплення:

— О! О! — скрикувала. — Це власне те, що я давно хотіла мати! Де це ти тільки дістав, татку? Подумай, який сприт! Ти тільки поглянь, донечко! Ну, хіба ж хто другий матиме таке? Та ж із цього можна зробити щось небувале! Це тобі не дерево, що відразу готове формою, тут ти можеш проявити сама свій хист! Починаймо, добре?...

* * *

Відложила сшиток не докінчивши писати. Може воно й не погано навіть написано — думала вона — але на конкурс цілком не надається. Це якесь мале, особисте і, власне, безпринципове. До того ж, так щиро сказавши, що воно має спільного з ідеєю Різдва?!

Поклалася спати незадоволена собою. Цікаво, чи у справжніх письменників теж буває таке розчарування собою? Коли тільки думаєш про щось, воно здається тобі гарне й вартісне, а як напишеш, робиться бездушне та нецікаве. Завтра спробую щось інше — пообіцяла собі, засипаючи.

В ночі мучили її неспокійні сни. Увижа-

лися якісь картини, холітали нею розбурхані хвилі, чомусь треба було кудись втікати, перед кимсь ховатися. Раптом вона знала що має написати на конкурс, але не було ні олівця ні паперу, а потім з'явилися якісь чужі люди і не дозволяли писати. Але раптом це все кудись пропало й вона несподівано побачила себе на ліжку у своїй спальні. Крізь венецькі завіси вливалося світло вуличної ліхтарні. У кутку кімнати, там де були відхилені тепер двері на коридорик, невиразною плямою біло щось немов завішене в повітрі, не торкаючись нічого і формою нагадувало вповите немовля.

"Скажи їм — прозвучали несподівано слова, які не вхопив її слух, тільки думки — що Я народився на світ багато сторіч тому ("У Вифлеємській яскині" — співає твій нарід) на те, щоб потім рік-річно народжуватися в серцях людей і нагадувати їм про високе призначення людства, якого початком є розуміння ближнього".

НА ШЛЯХУ ДЕСЯТИРІЧЧЯ

З цим, січневим числом, журнал "Жіночий Світ" переступає поріг у 10-річчя свого існування. Десятиріччя дальшої творчої і корисної праці для українського жіноцтва.

Перше число "Жіночого Світу" появилося на переломі століття, в січні 1950 р. В цьому числі читаємо між іншим таке в передовій статті: "...Створення вольової, творчої людини забезпечує поступ цілої нації... Нам треба виробляти в собі і в своїх дітях людей творчої волі, які акитвно кермують своїм життям і самі виковують свою власну долю..."

І саме цій справі — виробленні творчої і активної та національно-свідомої жінки-людини в усіх ділянках суспільного життя, що могла б таких же самих виховувати дітей, присвячено багато уваги на сторінках "Жіночого Світу" впродовж першого десятиріччя. Крім того в "Жіночому Світі" заторкувано багато-багато інших питань і актуальних проблем, що відносились до українських жінок, чи їх цікавили. Не місце тут спинятись над ними. Сторінки "Жіночого Світу", рясно виповнені різнородним матеріялом, самі говорять про себе.

Правда, перемагаючи перші початкові трудноці, не завжди можна було виконати намічені завдання на сто відсотків. Особливо постійні матеріяльні труднощі аж ніяк не спричинялися до скорого розвитку журналу. Ми свідомі того, що "Жіночий Світ" по своїй формі і змісті ще досі не на такому рівні, на якому він повинен би бути. Та перші льоди проламані. Перший етап піонерської праці вже поза нами. Вступаючи в 10-річчя, ми таки горді на свої здобутки та з повною вірою глядимо у краще майбутнє. Набутий досвід, незламність духа та переконання в доцільність видавання журналу додає нам сили, витривалости та завзяття до дальшої праці.

А в тій праці ми ніколи не були й певно не будемо самі. З нами завжди були ті. які дорожать друкованим словом, які розуміють його силу та ролю та яким лежить на серці добро українського народу.

Згадуючи пройдений шлях "Жіночого Світу", ми не можемо проминути тих усіх, що так ревно, щиро і з посвятою турбувались та піклувались журналом. В першу чергу Організації Українок Канади, що видає "Жіночий Світ", з її відповідальною Центральною Управою та ідейними членками ОУК, сестринної Організації з Америки, Українського Золотого Хреста з їхньою вирозумілою Головною Управою та прихильними членками та тих усіх численних вірних друзів "Жіночого Світу" — співробітниць та співробітників, прихильниць і прихильників та постійних передплатниць і передплатників. Їм усім "Жіночий Світ" завдячує своє існування, свій розвиток та оце можливість переступлення на новий, 10-річний шлях.

З нагоди Величного Празника Різдва Христового й Нового Року бажаємо їм та всьому українському жіноцтву на рідних землях і в розсіянні по всіх континентах світу Веселих і Щасливих Свят та всіх благ, а передовсім здійснення нашої духової мрії — Волі України. Христос Раждається! Славім Його!

Редакція "Жіночого Світу"

Дорогі Читачки! Складаючи коляду на різні цілі, не забудьте обдарувати також і "Жіночий Світ" з нагоди його десятиріччя! — Ред.

Є. СИТНИК

НАЙКРАЩИЙ ПОДАРУНОК

Вже від кількох місяців є на книжковому ринку збірник ОУК "На службі рідного народу".

Велику скількість збірника вже розкуплено, а щоб решта накладу пішла якнайскорше поміж люди, треба збірник купувати як подарунок для своїх рідних — дочок, синів, сестер, братів — і друзів з різних нагод: Різдва, іменин, уродин, набуття власного дому і т. п.

Організація Українок Канади списала в збірнику історію своєї діяльности впродовж чвертьсторіччя на всіх ділянках громадського життя.

Понад 400 різних світлин разом з документальними статтями насвітлює широко організаційну працю і різні цікаві з минулих днів історичні події, як: *з'їзди, велигаві маніфестації, театральні вистави, хори, концерти, Рідні Школи, різні допомогові акції під час війни, популяризація українського мистецтва, дитячі балети, українські національні танки, дитячі садки, Освітні Курси, збірні світлини з різних нагод і підприємств, спільні Свят-Вечері, Свячене, гагілки, писання писанок, фестини, оркестри і т. п.*

Зміст збірника складається з розділів: *"На зов Рідного Краю", "На зустріч подіям", "Під стягом об'єднання", "В дружній співпраці", "Відділи говорять", "Минуле й сучасне", "З документів і матеріялів", "Спогади з минулого" і ін.*

Пройшло довгих 25 років на громадській праці, а з нею пройшла і наша юна молодість.

Чи ж не радуватись нам, членкам ОУК, що ми зібрали свою 25-літню громадську діяльність та утривалили її у великій книзі на 500 сторін друку?

Збірник ОУК цікавий не тільки для нас, членок ОУК, бо крім нашої організаційної діяльности в збірнику є також цікаві й документальні статті про всесторонній 25-літній шлях змагань для добра нації.

Тому кожен, хто тільки цікавиться розвитком українського громадського життя в Канаді, а зокрема всі ті, що цікавляться вкладом українського жіноцтва в розбудову національного життя і його пройденим шляхом, повинні набути це вартісне видання.

Хіба ж не повинно цікавити свідомих громадян те, як українське жіноцтво в рядах ОУК відносилось на "Зов Рідного Краю", як діяло "На зустріч подіям", як трудилось "В дружній співпраці" для загальних справ і т. п.?

Тому саме, що збірник ОУК дає образ громадського життя з минулої діяльности та цікавих подій, повинні купити його кожний і кожна свідомі українці.

Цей збірник повинен зацікавити й нашу молодь. Читаючи його, вона буде горда зі своїх матерів, які віддали стільки труду для добра української справи в хорах, концертах, виставах, мистецтві, Рідній Школі, допомогових акціях і ін.

На це зібрано й списано цю всю працю для народу, щоб майбутнє покоління читало та ішло слідами своїх матерів і змагалось за краще завтра своєї нації.

А які голоси критики та враження з дару Ювілейного Збірника ОУК, хай послужать кілька завваг, винятків з газет і листів з десяток, що я їх отримала від своїх рідних і друзів:

"Мені приємно привітати членство ОУК не тільки з сьогоднішнім святом, але передусім з появою Ювілейного Збірника ОУК — цінної книги, що документує в тривалій формі життя й працю цієї організації за останнє 25-річчя. Це не хвилева ефемеридна імпреза, що триває так довго, поки учасники не розійдуться "з піднесеним духом" додому, а навпаки, це добре продумана, вміло запланована й успішно переведена спроба першої синтези минулого ОУК у всіх його виявах: внутрішньо-організаційному, зовнішньо-репрезентаційному, культурно-освітньому, загально-громадському й інших..."

(Із слова **проф. Яр. Рудницького, Голови УВАН** у Канаді, на святі вшанування піонерок ОУК у Вінніпегу дня 29 квітня, 1958 р. в УНДомі).

"На службі рідного народу" це імпозантна книга-альманах 25-літньої праці Організації Українок Канади. Крім "Вступного слова" голови тієї організації, Степанії Савчук і статті редакторки збірника, Ірени Книш, рясно ілюстрована та подає історію жіночого руху Українок Канади, що перед 25-ти роками оформився у тривку й дуже успішну Організацію Українок Канади ім. Ольги Басараб, діяльність якої залишила незатертий слід в історії українського жіночого руху в Канаді.

Книга-збірник так своїм змістом, як і своїм мистецьким оформленням приносить честь згаданій організації нашого патріотичного жіноцтва".

(х.)

"Наша Мета", Торонто, Онт.

"На Службі Рідного Народу" — ювілейний збірник Організації Українок Канади ім. Ольги Басараб у 25-ліття заіснування, 1930 - 1955. В передмові Ірени Книш накреслено дещо важніше з початків жіночої організаційної діяльности, почавши від 1910 року, коли в Монтреалі створено "Дівоцький Союз". В 1916 році зорганізовано в Вінніпегу "Українське Жіноче Просвітне Товариство".

Зміст книжки складається зі споминів, звітів Відділів Організації Українок Канади, великого

числа знімок, резолюцій схвалених на з'їздах, промов, документів і матеріялів.

Люксусово видана книжка є добрим рекордом діяльности згаданої жіночої організації. Сторін 500.

"Канадійський Фармер", Вінніпеґ, Ман.

В. Ситник, Торонто, Онт. — ...Збірник ОУК одержав і за нього Вам невимовно вдячний. Чимсь більше пам'ятковим і ціннішим Ви не могли мене обдарити. Я гордий з великої посвяти членок ОУК для народу.

Прочитавши збірник з великим захопленням, я дуже радію, що ОУК спромоглась на таку прекрасну, велику і люксусово видану історію своєї діяльности. Честь Вам, членки ОУК!

Ще раз дякую за такий цінний подарунок.

Д-р Ярослав Онуферко, Веґревил, Алта. — ...Твій дар Ювілейний Збірник ОУК "На службі Рідного Народу" збудив у мене велику пошану до українського жіноцтва за їхню народню працю.

Прочитавши його, я маю повний образ, як жіноцтво багато зробило для української справи.

Збірник прекрасно редаґований та стоїть у моїй книгозбірні на найвиднішім місці. Хто тільки його огляне, не може налюбуватись таким прекрасним виданням. Дякую тобі, дорога сестро, щиро й сердечно за твій цінний і культурний дар.

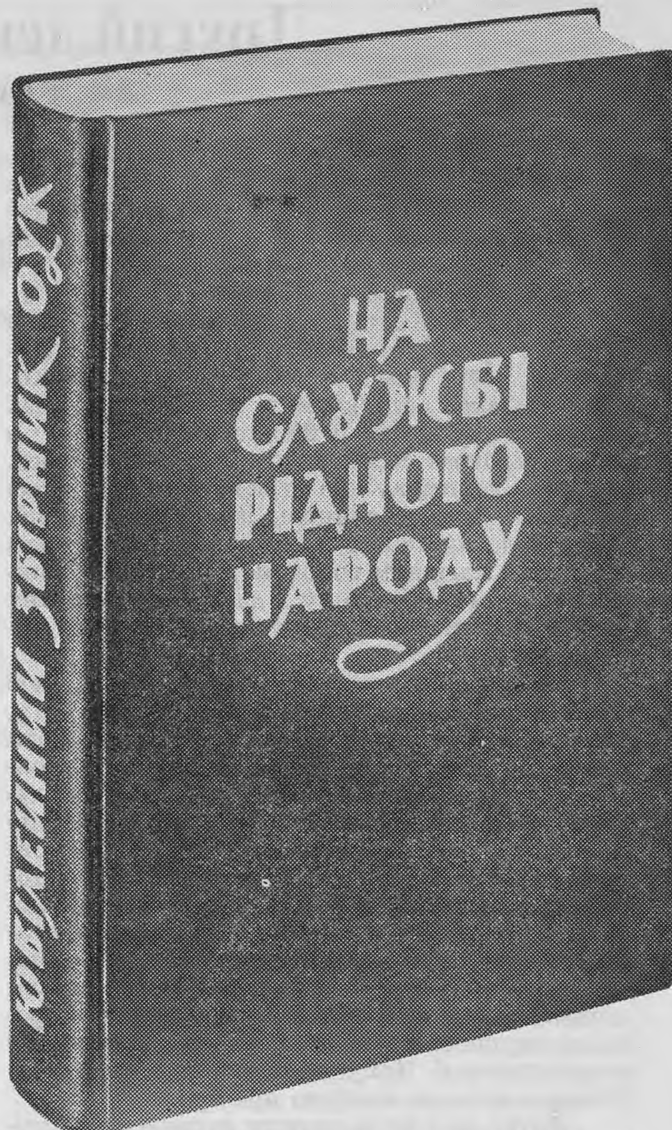
Т. Найчук, Саскатун, Саск. — ...Одержавши Збірник ОУК, я прочитала його дуже уважно. Час-до-часу ще раз перечитую його статті та переглядаю безнастенно світлини, бо читаючи й оглядаючи їх, я переживаю і нагадую собі ті милі часи нашої організаційної праці та радію, що наша організація здобулась хоч частинно списати ті ідейні й довголітні труди нашого членства.

Збірник ОУК — це дорога й історична пам'ятка для наших майбутніх поколінь, тому кожна свідома українка повинна набути собі цю вартісну книгу.

А. Курилів, Содбури, Онт. — ...Збірник ОУК зробив на мене велике враження. Хоч і так це 500-сторінкова книга велика, але якщо була б списана точніше вся наша діяльність, то збірник був би на багато сторінок більший.

Розумію, що з уваги на великі кошти в збірнику зарекордовано тільки важніші події.

Збірник цікаво насвітлює і ілюструє діяльність нашої організації, яка хоч як цікава, то по упливі довгих літ стане ще цікавішою. А для будучих істориків наш Збірник буде джерелом розгляду діяльности не тільки ОУК, але всебічної діяльности життя української еміґрації в Канаді. Хто набуде цей цінний Збірник, то набуде одночасно милі й цікаві спомини з громадського життя українців Канади...

Це тільки кілька винятків з одержаних листів. Їх враження і думки про збірник є тільки доказом, що найкращим культурним різдвяним чи з інших нагод подарунком для Ваших рідних і друзів — буде таки Ювілейний Збірник ОУК 'На службі рідного народу".

Тому спішіть із замовленням на адресу Центральної Управи ОУК:

Ukrainian Women's Organization of Canada, C. E., 106 Spadina Rd., Toronto 4, Ont. Canada.

Другий день в Атенах

Дня 28 серпня 1958*)

Сьогодні загальна тема — рівність освіти. При столі предсідниці п-ні Ніна Спіллер, ота дбайливо зодягнена, старша жінка, що з такою певністю проводить нарадами. Вона дає виговоритись промовцям, хоч у відповідний момент обмежує занадто балакучих.

На естраду виходить могутня постать п. Амі Буш. Я вже встигла познайомитись із нею сьогодні вранці, коли вона сиділа при сніданні. Вона добре пам'ятає нашу делеґацію в Коломбо та знає наш журнал. А тепер заповідає освітню тему в усій її ширині та ролю, яку в цьому відограє Міжнародній Жіночий Союз. Першою доповідає про освітні труднощі своєї країни — представниця Ніґерії, п. Оґундші. Це молода ще жінка з інтеліґентним виразом обличчя і лагідним голосом. Вона дуже уважно розгортає свою тему і дає повну картину осягів і недомагань. Дискусія ще більше її насвітлює.

Користаю з перерви на оранжаду, щоб знайомитись. Біля мене пані Мелягат Озґу, делеґатка турецької жіночої організації. Вона професор німецької літератури при університеті в Анкарі. Жінка великого знання і культури, вона миттю зорієнтована в усьому, що я їй розказую. На жаль, вона не була на конґресі в Коломбо й через те не знає наших тодішніх делеґаток. Але зате вона обіцює познайомити мене з другою членкою їх делеґації, правником. Напевне знайдемо з нею більше спільного. Натомість моя вчена туркиня дивується, що на конґресі немає ні однієї грецької наукової сили, а вона радо собі з нею подискувала б. Чомусь Т-во Грецьких Жінок-Універсанток не подбало про те...

Друга половина наради заповнена виступом філіпінки, п. Марії Сід Перальта. Ясним голосом і бездоганною англійською мовою вона розвиває огляд жіночої освіти у своїй країні. Там немає правних перешкод, а радше звичаєві. На Філіппінах жінка все ще живе в рамках своєї родини. Внаслідок того є дуже мало жіночих професій, в яких вона випробувала б свої сили.

Слідує виступ п. Абеда Могамед із Пакістану. Молода делеґатка в червоному "сарі" насвітлює стан освіти в її трудних початках. Вона користується матеріялами ЮНЕСКО і тому розпоряджає точними цифрами.

Ще кілька коротких виступів. Запам'ятався виступ представниці Данії, яка боліє над історичними підручниками в Европі. Що вони дають пересічному учневі? Слабке поняття про розвиток світу, а жадного про інші континенти, як Азію чи Африку...

Ізраїльтянка розказує, що в її країні кладуть головний натиск на хліборобський вишкіл. Молоді дівчата переходять обов'язкову півторарічну військову службу.

Наталія Гладій

Пані Ґінсберґ з управи Міжнародного Жіночого Союзу проводить підсумки з виступів. Говорить коротко, але блискуче й торкається зразу "зерна" справи. На її думку:

1. Завтрішнім світом рядитимуть технічно вишколені уми.

2. Молоді країни можуть перескочити своїм розвитком старі, культурні держави, які дійшли повільною еволюцією до цього ступня цивілізації.

Це торкається в рівній мірі освіти жінок. Вони не повинні боятись спеціялізації, а радше шукати її, бо світ іде невпинно вперед, а ринок праці щораз більше спеціялізується.

Вкінці пані Амі Буш висуває резолюцію: делеґатки цього конґресу повинні домагатись в урядів своїх країн введення **безплатного й обов'язкового середнього навчання для дівчат** до 16-го року життя. Дальше — доступу до всіх професій на тих самих умовинах, що мають чоловіки.

Оцим закінчується сесія жіночої освіти. Делеґатки йдуть у поспіху перекусити, бо сьогодні чекає їх прогулька вздовж морського побережжя до руїн храму Позейдона. А спека така, що від неї навіть думка в'яне...

Наталя Гладій, Париж

*) Частина репортажу делеґатки СФУЖО, п. Н. Гладій, на Конґрес Міжнарод. Жіночого Союзу в Атенах.

ЩЕДРІВКА

НА УКРАЇНІ НОВАЯ ЗОРЯ
ЗІЙШЛА З-ЗА МОРЯ. —
ЩАСТЬ БОЖЕ!
ЯСНИМ ПРОМІННЯМ НАМ ЗАСВІТИЛА,
ЛЮДЕЙ ЗБУДИЛА. —
ЩАСТЬ БОЖЕ!

А ТИ НА НЕБІ, ЯСНАЯ ЗОРЕ,
НЕ ЙДИ ЗА МОРЕ! —
ЩАСТЬ БОЖЕ!
ЛИШ ПРИЯЗНЕНЬКО СВІТИ ВІД НИНІ
НАШІЙ УКРАЇНІ! —
ЩАСТЬ БОЖЕ!

ЩОБ ВОНА СКОРО ВІЛЬНОЮ СТАЛА,
ЛИХА НЕ ЗНАЛА. —
ЩАСТЬ БОЖЕ!

◆

АННА ФРАНКО-КЛЮЧКО

РІЗДВЯНИЙ ПОДАРУНОК

Мала Галя щебетала в школі з своїми подругами на павзі, а її сміх і веселощі були найголосніші. Надходили Різдвяні Свята, сперщу свято отця Миколая, а там Святий Вечір — ялинка, подарунки. Оченята в дівчаток світилися ярко, одна наперед другої хвалились своїми сподіван - нями. Священик у часі науки релігії поглядав в очі дітям нібито суворо й наказував бути слухняними, не робити збитків, учитися пильно, а за це все чекає їх заслужена нагорода від о. Миколая і від ангелика на Різдво.

Маруся, жвава чорнявка, розказувала: "Я підглянула як матуся пакувала різні пакунки, завивала їх у коліровий папір та перев'язувала золотим шнурочком. Чому вона це робила й то потаємно та що було в тих пакунках, не знаю. Чи це подарунки для нас?"

— "Дурненька, — сказала Стефця — це тобі привиділось. Це не подарунки на свята, бо св. Миколай і ангелики приготовляють подарунки в небі і вже готові привозять на великих саночках. Треба тільки щовечора помолитись, не робити збитків, слухати матусі, бо св. Миколай і ангелики все бачать і все знають — і знають, що кому дати".

По веселім личку Галі пробігла хмарка смутку. Всі кажуть, що вона найбільш збиточна й не знати чи вона дістане подарунок. Але вона не просить багато.

— "Я хочу тільки тепленькі рукавички, такі білі як має Маруся" — просила вона о. Миколая і ангела ввечері, коли клякнула коло ліжка молитись. Не має ніяких, руки мерзнуть, коли біжить вранці до школи, хоч і ховає їх раз-у-раз до кишені плащика.

—"Так, рішила вона, — нічого більше не хочу, тільки білі теплі рукавички".

Але вдома її надії і сподівання якось блідли, а сповнення їх здавалось їй зовсім неможливе.

Матуся була хвора, а татусьо ходив зажурений, зайнятий своїми справами і не звертав уваги на дітей. Галя конче хотіла поділитись з кимсь тим усім, про що говорилось у школі і звернулась до своїх братчиків. Але три братчики, старші від неї, були зайняті своїми задачами, не мали охоти й часу її слухати, а найстарший Андрій, щоб її позбутись, насмішливо закликав:

— "Така велика, а вірить, що св. Миколай і ангел приносять дарунки дітям. Це мама й тато купують ці дарунки".

— "Це не правда, — закликала Галя, ви мене все б'єте і дрочите і за те вам ані

св. Миколай ані ангел нічо не принесуть. Але я чемна і мені принесуть білі рукавички".

Прийшов день св. Миколая. Її подруги всі як одна збиралися іти на велике свято, кожна зі своєю мамою. Галя стратила надію, мама лежала в ліжку, хлопці щось стругали і вирізували, а тата з самого ранку не було вдома. Надходив вечір і Галя ходила тиха, з сумним личком. Там десь уже сходяться діти, але її там не буде.

Повернувся тато домів. Він поглянув на Галю веселими допитливими очима.

— "Ти чого Галю надулася мов курка на дощ?" — запитався він. Їй тут же хотілось розплакатися, але при хлопцях не хотіла показувати своє горе.

— "Я стрінув твою учительку, п. Кульчицьку й вона запросила нас на свято о. Миколая, що відбудеться в Бесіді. Може маєш охоту піти?" — запитався батько.

Чи мала охоту? Галя з радости стала збиратись.

Дорога трамваєм здалась їй довга-предовга.

Зайшла з татом до залі. Всюди горять лямпи, повно гамору і сміху.

Хтось узяв її за руку і повів до великої залі, вщерть наповненої щебетливими дітьми. Тато залишився в меншій залі. Його обступили приятелі і знайомі і він тут же в одній хвилині забув про донечку.

Галя протиснулась вперед. Широко отвореними очима стежила за всім, що відбувалось на сцені.

Там був справжній св. Миколай з білою бородою, в короні і ризах. Біля нього з обох боків стояли два ангели в срібних шатах та з білими великими крилами. А тут же й чорт, весь чорний, з рогами, червоним довгим язиком і предовгим хвостом.

Перед св. Миколаєм кошик повний подарунків. Один з ангелів викликає по черзі дітей, то хлопчиків то дівчаток, заглядаючи щохвилини до списка. Св. Миколай питає, чи був чемний, слухняний, пильний у школі, ангели хвалять і просять обдарувати. Але тут же чорт, родом з пекла, все перечить і вичитує різні збитки і провини, обіцює нечемного протріпати різкою, що нею вимахує на всі боки. У Галі похололо серденько. Як то він все знає. Напевно і її пустощі йому відомі.

Та св. Миколай не дуже йому вірить, слухає більше що кажуть ангели й обдаровує.

Галя поглядає на кошик, що скоро спорожняється. Може й для неї захований там подарунок, але що далі, то більше тратить надію.

Ні, ні, треба втікати, не може чекати на ту болючу хвилину, коли для неї там нічого не буде.

Роздавання доходить до кінця. Мами з дітьми виходять, поміж ними й Галя. В її серденьку великий біль.

При дверях стрінула вчительку. Хотіла пройти повз неї незаміченою та вчителька немов би на неї чекала. Поглядаючи в її сумне личко, взяла її за руку і приязно сказала: "Як бачу, ти не дістала подарунка. Ходи зі мною, там залишився подарунок, до якого ніхто не зголосився" — і повела її в другу кімнату, де вже майже нікого не було. Подала їй невеликий пакуночок, кажучи: "Подивись, чи тобі подобається".

Галя розгорнула пакуночок, а там були білі рукавички, такі саме, про які Галя мріяла. В першій хвилині вона зраділа, стала приміряти рукавички, що якраз були на її руки. Але занадто було болю в малім серденьку, смуток захмарив личко, а в оченята набігли сльози. Вона відложила рукавички і сказала: "Це не дарунок від св. Миколая, це не для мене рукавички, я їх не хочу, і вибігла з кімнати шукати тата.

* * *

Зближались Різдвяні Свята. Дітей розпустили на святочні ферії на цілих три тижні. Довгий час! Але дещо і зробити треба. Спершу все, що завдано в школі: випрацювати й понаписувати задачі, вивчити вірші, навіть панотець задав щось вивчити: "Щоб ви в дома не дармували, напоминав. Оцей обов'язок треба спершу виконати". А вдома вже такий закон, що спершу наука, а потім забава. Хлопці й Галя засідають до праці, щоб усе якнайшвидше було готове, а там книжки на поличку на багато, багато днів.

Добра Лукія притаскала велике деревце з базару, хлопці змайстрували хрест на підставку і вже готова ялинка стояла в холодній кімнаті.

При великім столі в їдальні всі засіли до праці. Матуся, хоч хвора, з зав'язаним кругом чола мокрим рушником, порається разом з Лукією в кухні. Приготовляють все на свята, так як це робила її матуся і бабуня згідно з традиційним звичаєм.

Матуся пече калачі, а для дітей пташки, медівнички, різні прикраси на деревце. Лукія порається коло гуски, приготовляє свинячу голову на холодець, у цебрі рвучко плаває велика щука. Галя цікаво всьому приглядається, боязко встромляє пальчик в свинячі очі, торкає зуби, хоче

впіймати рибу, але та вдарила хвостом об воду й обризкала Галю зимною водою. Але вона бачить, що мама бліда й невесела, а Лукія немає для неї часу й вона знов за хвилинку біжить до їдальні подивитись що там роблять хлопці.

Вранці св. Вечора мама післала малу Галю позвати п. Сушка, що в них мешкав, на каву. Галя постукала в двері, зайшла в кімнату і сповнивши доручення мами, хотіла вийти та при дверях побачила велику пачку.

— "Почекай, — сказав п. Сушко, — чи бачиш що це є? Я вночі відчинив на хвилину вікно, нараз на дворі заясніло, задзвонили дзвіночки і до вікна влетів великий ангел. За ним влетіли ще два і внесли оцей великий пакунок. 'Це передай чемним дітям, що живуть у цім домі', — сказав перший ангел і зараз же відлетів. "Отвори двері, я внесу в вашу кімнату".

Галя, мов зачарована, гляділа то на п. Сушка, то на пакунок. Вкінці отворила двері і стала кликати:

— "Андрію, Тарасе, Петре, ходіть сюди, ангел приніс нам подарунки". Побігла й до кухні розказати мамі й Лукії чудову новину.

Мама насупила брови та ввійшла в кімнату. Тут уже хлопці виладовували і розбирали собі подарунки, кожний брав це, що йому подобалося: Андрій книжки й альбом на марки, Петро з Тарасом, виклавши залізницю на підлогу, зачинали складати рейки.

— "А це для Галі" — закликав Андрій, виймаючи один великий, а другий менший пакунки. З великого вибрав велику ясноволосу ляльку, а Галі подав менший. Галя розвинула коліровий папір, а в нім були рівненько зложені, м'якенькі, немов з крілячого пуху, рукавички. Здивована Галя закликала: "Як ангелик знав, що я хочу рукавички?!"

Але мама неподіляла радости дітей. Ще більш захмарилось її лице й вона сказала прикрим голосом до п. Сушка: "Ми маємо всього досить. Наші діти не голодні, а решта не важно й непотрібно. Діти обійдуться без ваших дарунків. Заберіть собі це все назад".

Пан Сушка підійшов до неї і усміхаючись ніяково, ласкаво сказав з притиском: "Вибачте пані добродійко, це я не купував — це приніс ангел".

— "Ангел приніс, подарунки від Ангела!" — кликали діти зовсім зайняті забавками. Мама побачила, що вже запізно і з неохотою відійшла до кухні.

А пізно ввечері в їдальні, де пахло сіном, матуся подавала рибячий борщ з вушками, рибу, пироги, кутю і узвар, а тато кинув на стелю ложку куті "на щастя". Діти гомоніли, зтиха заїдаючи святочні присмаки, а скінчивши вечерю, всі перейшли до великої вітальні та засвітили свічечки на ялинці. На дворі зимно, на шибках вікон мороз малював квіти, а в кімнаті було тепло, пахло свічечками, ялинкою. Петро пускав страшні жабки і світив магічні свічки, що запалені розлітались зірками. Тато з хлопцями співали колядок, проходив радісний Свят-Вечір.

Діти, хоч потомлені, ніяк не хотіли йти спати.

Галя в своїм ліжечку пригортала одною рукою ляльку, а при її личку на подушці лежали білі пухкенькі рукавички, подарунок від Ангела.

Вона усміхалась крізь сон, бо в сні бачила серед кімнати ярко освічену ялинку, повну блискучих невиданих прикрас, а яблука, помаранчі, горішки світились, блистіли й мінились у різних кольорах. Срібні дзвіночки дзвонили ніжно зтихенька. Довкола деревця побравшись за ручки танцювали в пишних одягах ляльі й пухкенькі біленькі зайчики, на переміну співаючи солодких пісеньок.

До її ліжечка підступив великий ангел увесь у білім одязі, тримаючи в руці сріблисту зірку.

Галя конче захотіла поглянути на ангела і змусила свої оченята відкритись. Вона побачила свою матусю, що з свічкою в руці склонилась над нею — її бліде обличчя світилось добротою і любов'ю, а з її сумних очей котились важкі сльози.

Галя заглянула, що мама плаче й собі розплакалась, але мама пестила її і голубила: "Галочко, дочечко моя, не плач дитинко".

Плач, немов весняний дощик змив увесь смуток і біль з серденька Галі і змінився у плач радости. Галя протягнула ручки до мами: "Я хочу до тебе" — прошепотіла вона, а в ліжку, притулившись до маминих грудей, забувши ляльку і рукавички, заснула щаслива і спокійна. Пестощі мами, що ставали щораз то рідшими, її обійми й поцілунки наповнили душу малої Галі великою радістю і вона сприймала найцінніший різдвяний подарунок — любов своєї найдорожчої матусі.

Любим дітям, читачам Дитячого Світу, сердечні побажання
РАДІСНИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО! — Редакторка

What a Happy Christmas it will be!

It was three days before Christmas. Outside, the wind was still whistling and howling, swirling and blowing the white, soft snowflakes and whipping them against the doors and window panes.

The blizzard of one week ago was just beginning to subside. It had paralyzed traffic everywhere—a heavy blanket of snow, three to four feet deep, covered all roads, streets and highways. However, after a day of steady work by huge ploughs and bulldozzers, travel was again made possible. All this excitement was in keeping with the preparations and shopping before Christmas. This spirit prevailed everywhere, it seemed, but one place.

In the house sat Mrs. Martyniw looking at the many Christmas cards the postman had left that morning. So many friends remembered her again, this year. Except for the flutter of paper and the tick-tock of the big clock in the hall the house was very still and quiet. Yes, Christmas was almost here but Mama Martyniw somehow felt much lonelier today than usual.

Why years ago—it did not seem too long—she had been bustling and hustling, to and fro, getting things ready for Christmas. She helped the children decorate the Christmas tree that brightened one corner of the living room. Then, she went about preparing for the Christmas supper. As Mama brushed aside a whisp of silvery grey hair, she heaved a sigh at the thought of another Christmas without a visit from her family.

With a heavy heart, Mama carefully placed the cards over the fireplace and walked slowly into the kitchen. This will never do! She must get busy. So she put on her apron and began to assemble her cooking utensils and ingredients, for making poppy seed rolls and cookies. Every year she baked these, to serve the neighbours who visited her regularly during the holiday season.

As her hands moved busily, she began to remember the many things that had happened during the past ten years. So many scenes, incidents and children's faces came before her.

It had been just such a crisp, bright, wintry day when her son, Myron, with eyes shining and cheeks-red from the frost and cold, had burst into the house calling out breathlessly, "Mom, Mom, where are you? I have something important to show you. Oh, here you are! Do you remember that position for an assistant engineer? Well, I just received this special delivery letter. It is mine if I can be there by January fifteenth. Isn't that wonderful news, Mom? Where's Dad and the rest of the kids? I must tell them the good news!"

Yes, there was much excitement. It was a very happy Christmas for Myron. A few days later he was on his way. As the family and friends waved goodbye and cheerfully called out, "Good Luck! Write often, Myron," Mama felt that it would be a long time before she would see her son, again. Haw true this was.

A year later when Papa Martyniw had had a stroke and suddenly passed away, Myron was in South America on a special job, and could not be contacted in time. Two years later, after being transferred to New York, he wrote about his marriage to a fine girl he has met there. They were coming to see her soon—but every holiday something stopped them—another promotion, a new home, a baby girl and now a little boy. Photograhs of them were beautiful! Perhaps, someday, she will meet her little grandchildren and Myron's wife.

Then, there was the time when Teresa, her nineteen year old daughter, came home one evening with her fiancee, an Air Force instructor, and announced that Bill was being transferred to Calgary. There was a quiet wedding. "We'll be back next summer, Mother dearest," they promised her. But that summer they couldn't make it. Perhaps, next year. Mama understood. She was still waiting, patiently.

Shortly after Teresa and Bill left, another incident took place. Nestor, a fine student, had won a scholarship in Science. He was to study at McGill University. "What a wonderful opportunity, Mother," he said excitedly. Now I can continue my studies." So Nestor left for McGill. That seemed long ago. Now, he was a professor at one of the colleges in the East.

Another scene came to Mama as she was reminiscing. Lovette, her curly-haired, blue-eyed baby had grown into a beautiful young lady. She had trained for a nurse at the St. Boniface Hospital where she graduated with honors. Then, she was asked to take the post-graduate course in a Montreal hospital and was enjoying her work there very much. She minght be coming home this spring.

Julius, her youngest son, six feet tall was still at home with her. But, it was not for long. He always wanted to join the R.C.M.P. and at present was training in Edmonton. Now they were all gone—all her children!

Mama certainly had reasons to be very proud of her children's achievements and places in the world; she was happy for them, but she missed them very much. However, the days went by quickly enough for she worked hard in the church and community clubs helping others. Only when she returned to an empty house as now, before Christmas, did she feel very lonely.

As Mama took the last of her lovely golden brown rolls out of the oven and placed them on the table, she remembered other such days, when the children rushed into the house, sniffed the aro-

ma of the lakings and said, "Mom, we could smell your bakings two blocks away." How they loved to butter the hot buns, sit beside her, munch deliciously, and between mounthful tell her about their activities at work or school. "Gee, Mom, you are the very best cook and baker," they would say, helping themselves to another roll and glass of milk. Ah, those were such happy days!

In a few hours Mama had relived so much of her life during the past few years. She went to the window and looked out. Snow, snow, snow—everywhere! It will be difficult to get out of doors but she must visit her neighbour, Mrs. Boyko, who was in bed with a bad cold. She will take her some home-made chicken broth and poppy seed rolls. Yes, she will go there tonight!

Just then, the telephone rang. Mama answered it. "Mrs. Martyniw?"—asked the operator. "Long distance call from Montreal. Here is your party, Miss."

"Hello, hello! Is that you, Mother? This is Teresa. I have news for you. We'll be arriving on Saturday in time for our Ukrainian Christmas Eve supper. Yes, all of us! We'll not disappoint you this time. The rest of the kids with whom I talked on the telephone today send you their love. Good Bye, Mom. We'll be seeing you soon."

As in a dream, Mama turned away from the telephone. It was her daughter, who had talked with her! What did Teresa say? The whole family would be home for Christmas? Yes, yes, they were all coming! She began to smile.

There was so little time and so much to do! But she would have everything done for them. Already she was thinking and planning things that she would prepare for the Holy Christmas Supper.

Yes, she will make all the traditional dishes—"kutia," several kinds of "pyrohy," "borsch with wushka", two kinds of jelied fish and some fried on oil, several kinds of "holuptchi", "kalachi" and little "pampushky" for her little grandchildren. Tomorrow she must be up very early.

As Mama hurried to her room she began to hum and sing—as she hadn't done in years. "Boh Predwichney Narodywsia"; "Nowa Radist Stala", "Wselennaja Weselysia"—all the Ukrainian Christmas carols that they sang together. She could visualize all the children around the table. She kept on humming the beautiful carols.

Outside the wind had died down—it was a calm and clear night, now. The moon shone brightly as if smiling at the glad tidings that Mama had just received. She felt great happiness and joy, as only a mother lonely for her children can feel. Even the tick-tock of the clock seemed to go faster, as if sharing the exciting news with her.

Now she will buy a lovely Christmas tree and set it in that corner which had been lonely, too, these past many Chrismases. Tomorrow she will bring the big box from the attic and bedeck the tree with all the sparkling decorations. The many colourful lights will be blinking and twinkling to welcome her children when they arrived home.

She paused a moment by the window, looked up at the bright moon and stars and prayed fervently. "Thank you, Dear Lord," she whispered, "Thank you very much for everything." She bowed her head and tears of joy rolled silently down her cheeks.

Mama Martyniw didn't feel old or lonely any more—her youngest and oldest were coming home, at last. What a happy Christmas this will be!

Halia Hawryluk Charney

ЗГАДАЙМО ПРО ОСЕРЕДОК УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ Й ОСВІТИ

Праця в Осередку УКО провадиться, як і в кожній подібній установі, послідовно, тихо, без гуку й галасу, а люди можуть забувати про цю важну культурну установу. Через брак матеріяльних засобів ми не спроможні видавати журналу, щоб нагадувати людям, що праця йде невпинно: кожного дня приходять часописи, журнали, книжки і інші матеріяли. Всіх їх треба записати, скаталогувати і тримати в порядку. Зі всієї Канади й Америки звертаються за матеріялами: одні просять зробити фотостати потрібних їм матеріялів, інші звертаються за різного роду інформаціями і т. п. Кожному треба помогти, порадити, відповісти. Установа Осередку щодня відчинена для відвідувачів і дослідників матеріялів. Деякі спеціяльно прибувають до Вінніпеґу, щоб працювати над матеріялами. Ще інші просять вислати потрібні їм видання Осередку. І так день-у-день.

Тому звертаємось до Вас: згадайте про Осередок УКО! Надходять Різдвяні Свята, Коляда. Присилайте кожнорічно свої членські внески, постарайтесь придбати нових членів, пришліть коляду! Кожний цент поможе, підтримає Осередок, як матеріяльно, так і морально. Словом — НЕ ЗАБУВАЙТЕ ПРО ОСЕРЕДОК!

З нагоди наступаючого Різдва Христового, Дирекція Осередку Української Культури й Освіти бажає Вам і Вашим родинам Веселих та Щасливих Свят, а щоб Новий Рік обдарував Вас усіх добробутом! Христос Раждається!

ДИРЕКЦІЯ ОСЕРЕДКУ
УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ Й ОСВІТИ

Адреса:
Ukrainian Cultural and Educational Centre,
P. O. Box 791, Winnipeg, Man., Canada

ЗАМІСТЬ КВІТІВ . . .

Замість квітів на могилу бл. п. Емілії Ящан складаю $5.00 на пресовий фонд "Жіночого Світу".

Степанія Савчук

ПРО ДОБРЕ ВИХОВАННЯ

Віра Кемпе

Ніколи не приймайте запрошення в гості, коли ви не є певні, що там проведете справді гарно час.

Як у вас у гостях є співак, музикант, адвокат, лікар, то не просіть, щоб співак співав, музикант грав, адвокат давав правні поради, а лікар писав рецепти на ваші недомагання. На це є урядові години.

Коли вітаєте гостей, то дивіться кожному прямо в очі, а не поза його плечі і не оглядайте в той сам час нічиєї фризури, суконки та інших деталів.

* * *

Перекуска "а л ь ф р е с к о" означає прийняття на вільному повітрі, на веранді, в городі.

"А л я к і н г" — страва (переважно курятина) в густому сосі з грибами і червоною або зеленою паприкою.

"А н т и п а с т о" (Antipasto) — перекуски для пбудження апетиту (епитайзерс).

"Д е м і т а с" (Demitasse) — маленькі горнятка на чорну каву.

"А н т р е" (Entree) — головна частина обіду чи вечері.

"Ф р а п е" (Frappe) — плин (овочевий сік, ярИновий сік і т. п.), заморожений і розтертий, поданий у високих склянках як лакоминка, але найчастіше перед антре.

"О р д и в р" (Hors d,oeuvres) — це саме, що і антипасто — перекуска.

"М у с" (Mousse) — лакоминка з желятини і битої сметани.

"С м и р г о с б о р д" (Smoergasbord) — прийняття в формі буфетовій, зложене зі самих перекусок.

Віра Кемпе

———o———o———o———

ЧОМУ НЕ МОЖУ СПАТИ

(ГУМОРЕСКА)

Колись я їла, пила, курила, робила руханку (часами) й обходилася без неї (здебільша), їздила на коні, на ровері й ходила пішки (найчастіше), вилежувалася цілими днями на сонці без охоронних чудотворних олійків на собі, об'їдалася тортами, книдлями, пляцками, а розвідки про кальорії і вітами тримала разом з альбомами, засушеними метеликами і приплеснілими пам'ятками на піддашші в кошику, що його моя баця дістала в подарунку від дідуня, коли я появилася на світ.

Та що ж, так як прийшов кінець кошикові, так і прийшов кінець моєму спокоєві духа. З'їли його спершу війна й іміграція, відтак атомові та водневі бомби, ракети, собачки, літаючі тарелі, політика на Далекому Сході, журба чи Айзенгавер вийде на президента, а принцеса Маргарета замуж, гризота як убратися в мішок і гарно в ньому виглядати та багато інших денервуючих проблем нашої сучасної доби.

Я ледве вспіваю скуповувати все, що появиться на ринку про затовстіння, схудніння, тромбозу, цукрицю, рака, пеніциліну, харчеві отруї, радіоактивні промені, поліо, різні серуми і т. д.

Пригадую одного дня саме під час обіду почула я в радіо, що алюмінієві горщики страшенно шкодять на здоров'я. Я схопилася як опарена від стола, а риба, яку саме споживала (бо то була п'ятниця), станула мені кісткою в горлі. Вмить усі мої кухонні достатки, зроблені з алюмінію, опинилися в смітнику, а я моментально поїхала до міста і привезла з крамниці цілу батерію сталевого начиння.

Не вспіла я ще добре ним налюбуватися, як хтось написав у якомусь журналі, що деякі складники в харчах тільки з алюмінієм входять у певні здорові для організму сполуки, і жінка, що дбає про свій і своєї родини фізичний стан, рішуче повинна вживати алюмінієвих горшків. Мене знов, мов гарячим і мокрим рядном хто обкинув. Дрижачими руками вхопила я за телефон і замовила таксівку, щоб заки всі поприходять з роботи, вспіти купити хоч одне алюмінієве горнятко на картоплю. Тепер варю і в алюмінійовому і в сталевому начинні на зміну, а властиво то навіть і не дуже варю, бо недавно прочитала в газеті, що найкраще є їсти зимну й сиру страву. А найздоровіше то таки нічого не їсти, бо тоді не відкладається зайвий товщ на клубах і в шлунку й не заходить небезпека атаки серця.

Перестала я теж пити чай, щоб зменшити повільне затруювання організму таніною, каву через шкідливу кафеїну, а всякі содові води тому, що розпускають склицю на зубах і спричинюють сивіння волосся. Тримаю у "фриджу" тільки пиво (ним добре є теж мити голову) і пляшину "віски", бо вона побуджує кров до активности (і на ваті дуже добре затикає діру в зубі).

Дуже мене ще журить моє курення, бо воно не тільки шкодить на легені, але і скорочує життя. Коли ж я обрахувала всі папіроси, що їх досі скурила, то я властиво живу вже на позиченім часі й сама не знаю чи оплачується перестати курити чи ні. Здається, що ні, бо лікарі ствердили, що курення запобігає товстінню, отже як пере-

стану курити, то може буду довше жити, але зате страчу і так уже дещо сфатиґовану фігуру.

Хіба прийдеться викинути з хати телевізію, бо постійне сидження при ній атрофує м'язи й нищить очі. З другої сторони, як позбудуся телевізії, то мусітиму чимсь зайнятися для розваги й відпруження. А всяке зайняття знову ж зв'язане є з додатковим виснаженням, і фізичним і духовим, а це є першим ступнем до атаки серця.

Недавно хтось мене переконав про шкідливість радіоактивних променів і я вже поважно почала застановлятися, чи не віддати своє радіо до "Салвейшен Армі". Вправді за двадцять років своєї вірної служби, воно мені ще нічого злого не зробило, та як усвідомлю собі, що воно могло б бути спричинником якогось мого нещастя, то трачу охоту слухати навіть повідомлення про погоду.

Словом — журюся всіх двадцять чотири години на добу, а як подумаю, що журба також шкодить на здоров'я, то так журюся, що зжурюся, що взагалі не можу спати!

Віра - Ке.

ЗА КРАСУ І МОЛОДІСТЬ

ДЛЯ ЖІНОК ПОНАД "50"...

Кожний вік має свої права та привілеї. Молода людина любить новість та йде за криком моди. При стрункій фігурі та молодому обличчі можна дозволити собі і на "мішок" і на пестрі кольори чи розпатлану фризуру — молодість це оправдує.

Інакше представляється справа у зрілому віці. Тут передумовою елеґантної появи є вперщу чергу педантизм. Охайна зачіска (від чола і приповнена на висках звичайно злагіднює контури обличчя), першоякісний корсет, клясичний крій одягу, гармонія в кольорах та вміло дібрані додатки — ось підставові речі елеґантности.

При сивому волоссі добре виглядають всі темні кольори, як чорний, бронзовий, вишневий, зелений, ґранатовий, як також всі відтіні голубого до "електрик" включно, і пастелеві, проте не надто ясні кольори. Також шмінка пастелевої рожевої краски надає більшої свіжости, ніж яркі чи помаранчові. Зате при підборі пудри краще брати два відтіні темніший від природного насвірка, бо занадто ясний пристарює.

Коли не хочемо покищо погодитися із сивиною — спробуймо фарбування. Краску підбираємо багато яснішу від тієї, що в молодому віці була нашою. (Ніщо так не підкреслює зморщок і наших літ, як темне фарбоване волосся).

При виборі готового одягу звернім увагу на якість матерії, дбайливість шиття, довжину рукавів та викінчення коло шиї. На літній жінці найкраще виглядають довгі або три-чвертеві рукави, викрій при шиї.

Щодо фасону, то у вас напевно вироблений свій критичний смак у залежності від розмірів вашої фігури (вистерігайтеся фасонів, що придумані для підлітків!).

Першоякісні елеґантні додатки як: торбинка, мешти, рукавички надають викінчення і шику навіть найскромнішій сукні, а пелеринка з хутра чи лиса перетворять її в дорогу річ.

Капелюхи і шалички це ті модні кольорові екстраваґанції, на які і старша жінка може собі позволити, коли підбере до лиця.

Одяг це психічний показник людини. Відношення нашого окруження у великій мірі залежне від нашого зовнішнього вигляду, як підтверджує народня пословиця: "Одяг робить людину", хоч як несправедливо це звучить... **Є. Янківська**

———o———o———o———

"ЧАЙ ПІД ОСІННІМИ ЗОРЯМИ" В ТОРОНТІ, ОНТ.

Ірина Романа Носик

Центральна Управа ОУК зорганізувала дня 16 листопада 1958 р. чайне прийняття, яким проводила п. С. Проців.

На програму складалися: Відкриття — слово п. С. Савчук, приймання гостей п. С. Проців, т. зв. "дорпрайзи", фільмовий репортаж з подорожі по Европі п-ни І. Романи Носик, чайне прийняття.

П-на Ірина Романа Носик, дочка п. Ів. Носика, голови Головної Управи Української Стрілецької Громади і п. Л. з Горбачевських Носик, відома українській громаді малярка, працює при Торонтонськім університеті як спеціялістка в робленні наукових проєктів з тварин та мікрофільмів. Про неї писала "Ди Торонто Стар", поміщуючи світлини з її праць.

Цього року п. І. Носик виїхала до Европи для полагодження різних справ Торонтонського університету та відвідала при цій нагоді мистецько-культурні центри. З тої подорожі п-на І. Носик привезла цікавий кольоровий фільмовий репортаж про твори мистецтва як також про НТШ в Сарселі, "Затишок" В. Винниченка і ін. Панна Носик відвідала Париж, Канни, Марсель, Люрд, Монте Карльо і Брюссель, де саме відбувалася Світова Вистава.

Висвітлювання і пояснювання фільму тривало дві години, під час яких присутні з великим зацікавленням оглядали картини, яких не мали б змоги ніде побачити.

За цю безкорисну працю на цьому місці Центральна Управа ОУК ще раз дякує п-ні І. Носик.

УКРАЇНСЬКИЙ ЗОЛОТИЙ ХРЕСТ В АМЕРИЦІ

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

Оцим давнім українським привітом вітаємо Вас, дорогі сестри в цей Великий День.

Ось знову ввесь світ стрічає Різдво Христове, свято повне радости й надій. Це ж свято любови й миру, що нам приносить Новонароджений Спаситель.

Врочисто стрічав український народ це велике й радісне свято на своїх землях. З ним пов'язана велика традиція і обряди. І ми тут, далеко від рідних земель, привезли зі собою клаптик рідної землі — наші прадідні різдвяні звичаї. Роки й чуже оточення не в силі їх замінити нічим, бо нема нічого кращого в світі як наш традиційний Свят-Вечір, наші різдвяні страви, наші прекрасні коляди.

Але наші серця і в так радісний день сповнені смутком, бо ж наша Мати Україна під безбожницьким ярмом. Там не лунає більше радісна коляда. Наші брати й сестри з тугою очікують миру, того миру, що Ісус Христос приніс світові і який комунізм нарушив і придоптав.

Однак віра живе в народі. Віримо, що різдвяна зоря засяє Божою силою над нашими землями. І тоді й наші рідні засядуть знову до Святої Вечері на волі і славитимуть Христа Спасителя.

Цього року, святкуючи Різдво Христове, пригадаймо наші рідні землі й наших рідних. Згадаймо й наші мрії, надії і захоплення визвольною боротьбою українського народу.

Нехай це Різдво відродить нас, відновить і скріпить наші сили до активної праці в нашій організації. Живемо тут у мирі й добробуті, але не можемо й не сміємо забувати наших завдань, завдань дочок того народу, з якого ми вийшли.

Нехай любов Новонародженого Ісуса запалить наші серця любов'ю і вірою в нашу правду, щоб ми допомогли здійсненню мрій українського народу. Щоб Україна стала вільною і самостійною державою, як рівна з іншими християнськими державами.

З Різдвом Христовим вітаємо всі Відділи УЗХ і їх Управи, Центральну Управу ОДВУ і МУН, ОУК у Канаді, Світову Федерацію Українських Жіночих Організацій. Нехай Господь благословить Вашу працю в новому році.

За Головну Управу УЗХ:

Марія Квітковська, голова

Галина Білоус, секретарка

ГОЛОВНА УПРАВА УЗХ В ДІТРОЙТІ

Неділя 26 жовтня ц. р. В залі Мішіґенської Ліґи накриті столи. Над головним столом святий образ, прибраний вишиваним рушником, а під ним великими буквами видніє напис "ВІТАЄМО ГОЛОВНУ УПРАВУ УЗХ В ДІТРОЙТІ".

Оце 14-ий Відділ УЗХ в Дітройті запросив гостей, щоб спільно з членством привітати Головну Управу Українського Золотого Хреста.

Членки 14-го Відділу на чолі зі своєю дуже енергійною головою, п. М. Стружовською (яка до речі є також членкою Головної Управи), вже від місяця носилися з думкою влаштувати чайний вечір для стрічі громадянства з Головною Управою. Вони дуже горді, що під час останнього З'їзду в серпні ц. р. вибрано Головну Управу, до якої ввійшли активні членки обох Відділів Дітройту, 14 і 34.

На цьому вечорі голова, п. М. Стружовська, привітала членок 14-го та Управу і членок 34 Відділів, присутніх гостей, представила новообрану голову Централі, п. М. Квітковську, виявила радість вітати Управу в Дітройті та одночасно й надію, що новообрана Управа виконає наложене на неї завдання.

"З великою гордістю прийняли ми постанову останнього З'їзду УЗХ про перенесення осідку Головної Управи до Дітройту — сказала п. М. Квітковська. Це другий раз впродовж 9-ти років динамічний Дітройт знову показався на висоті, готовий перебрати тягар і насолоду праці в користь українського народу".

Далі голова новообраної Управи, п. Квітковська познайомила громадянство з членками Головної Управи: невтомною, щирою патріоткою, членкою УЗХ від його заснування, п. А. Левкут, теперішньою містоголовою, та не менш щирими та відданими членками організації: п. Г. Білоус — секретаркою, п. Т. Мойсюк — фін. реф., п. К. Ониськів — скарбничкою, членкою Управи, п. М. Стружовською і членкою контрольної комісії, п. А. Наконечною.

Склад Управи є дуже надійний, бо членки виправдали себе в дотеперішній праці по своїх Відділах і певно, що використають набутий досвід і в праці Головної Управи. Друга містоголова, д-р Г. Лащенко, що є одночасно референткою преси, перебуває в Ню-Йорку. Поодинокі референтки перебувають по таких місцях: Филаделфія, Ст. Пол, Клівленд, Сиракюз, Рачестер, Шікаґо.

На Головну Управу наложений великий відповідальний обов'язок: попровадити та пожвавити працю по всіх Відділах УЗХ Америки та доложи-

Організація Українок Канади

РОЗМОВА ЦЕНТРАЛЬНОЇ УПРАВИ ОУК ІЗ СВОЇМИ ВІДДІЛАМИ

Святочні дні Різдва Христового ось-ось застукають до наших хат! Ми привикли зустрічати ці Дні з усім багатством їх традиційности, звичаїв! Це справді велика нагода для цього, щоб створити далеко від Рідного Краю атмосферу найкращих переживань українського Різдва.

Вітаючи народження Сина Божого, пам'ятаймо про силу прадідних звичаїв, хоронім їх як цінність рідної культури!

Йдемо з колядою! В Різдвяні свята скрізь лунає колядка! Старим звичаєм йдемо з колядою! Не забуваймо, що коляду слід призначити на близькі нашій Організації потреби! Цього року жертвуймо коляду на організаційний фонд ЦУ ОУК!

Традиція спільної Свят-Вечері: Свят-Вечір в домашньому крузі це очевидно найбільш шанована традицією зустріч рідні при спільній вечері. Її ми повторяємо вдруге, влаштовуючи тиждень по святах спільну вечерю для круга людей із Організації. Продовжуймо цей гарний звичай спільної коляди при свят-вечірньому столі.

Назустріч Новому Рокові! Вітаючи Новий Рік, не забувайте приготовити себе до цієї зустрічі. Вирівняння всіх організаційних задовжень (вкладок, бюджету), це справа найперша в організаційному житті. Дальше готуймось до річних зборів, виповнення звітових форм.

Не маючи жадних грошевих зобов'язань наші Відділи зустріють новий Рік спільним Маланчиним вечором, який кожнорічно влаштовуємо для закріплення наших товариських зв'язків. Бажаємо гарної забави, гарних вражень!

Січневі дні: Січень несе нам сорок перші роковини проголошення акту соборности українських земель! Січень мережить нам леґенду героїв Крут!

В пошані цим історичним датам приймім участь у спільно-громадських святкуваннях!

Що чувати в Централі ОУК? У нас постійно багато проблем, багато хвилин радісних, але не брак теж і клопітливих! Та кому сьогодні не бракує турбот? Ми вже звикли турбуватись! Ось альманах ОУК — хіба це не малий клопіт? Скільки він забрав часу, енерґії, скільки журби, писань, листування, сумнівів як буде найкраще, а далі скільки критичних завваг, побажань — не списати цього всього! Та хоч альманах вже побачив світ, думаєте, що клопоти покінчились? Деж там! Кольпортаж, кошти пересилки, пропаґандивна акція приносять багато діла, багато турбот! До цього не всі Відділи поставились із зрозумінням до свого альманаха, деякі байдужі, холодні, мовчать на наші заклики! Просимо: поможіть нам у кольпортажі альманахів, займіться долею цього збірника, який є відзеркаленням довгого шляху Організації Українок Канади.

Нашим найближчим завданням це організація контесту з нагоди 10-ліття "Жіночого Світу". Теж справа не зовсім легка Котрі Відділи готові зголосити контестанток? Книжки контестові скоро будуть готові і **всі** Відділи дістануть справедливу скільксть до продажу, **і ці, що вибрали контестантку і ці, що не вибрали!** Однакова праця всіх чекає, від неї просимо не відмовлятись!

Гостя Центральної Управи ОУК! Нам приємно поділитись з членками відомістю, що один вечір в домі Голови ЦУ ОУК ми провели в товаристві Шановної Гості з Америки, редакторки журналу "Наше Життя", п. Ліди Бурачинської. Цікава розмова на актуальні справи в зв'язку із конґресом СФУЖО, різні організаційні питання виповнили зміст гарного вечора. Це милий усім спогад!

Центральна Управа ОУК

На увагу Відділів ОУК: Дописи з діяльности появляться в черговому числі "Жіночого Світу" — *Ред.*

ти всіх зусиль, щоб відновити діяльність у тих, які заспали. Ми віримо в ідею, що її несе наша організація та в її велике завдання. Харитативно-допомогова акція, яку виявила наша організація в минулому для моральної і матеріяльної підтримки визвольного руху українського народу, є доказом, що наша праця потрібна.

Опісля ще зайняли слово п. Чайковська, голова 34-го Відділу УЗХ та п. добродійка Лящук. Вечір продовжувався товариською грою та чайним прийняттям.

Розуміючи, що для виконання праці Головна Управа потребує грошей, на заклик голови п. Стружовської 14-ий Відділ УЗХ призначив увесь дохід з цього вечора на потреби Головної Управи.

Головна Управа радіє, що має вирозуміння серед членок УЗХ і надіється, що свою працю виконає, якщо ще й інші Відділи її підтримають.

Чотирнадцятому Відділові УЗХ в Дітройті належиться подяка й велике призвання за влаштовання так удалого вечора.

КОНТЕСТ "Жіночого Світу"

З НАГОДИ ДЕСЯТИЛІТТЯ

"Жіночий Світ", єдиний український жіночий журнал у Канаді, що його видає Організація Українок Канади ім. Ольги Басараб, вступає в 1959 році в десятий рік свого існування.

Вже десятий рік журнал "Жіночий Світ" вірно служить своїм читачкам, несе їм знання, пораду й розвагу. Подає відомості з усіх ділянок життя, що можуть цікавити українських жінок. Ціль свого призначення — національне виховання і громадське освідомлення українського жіноцтва — "Жіночий Світ" виконує чесно й послідовно.

Щоб гідно відмітити перше десятиліття важливої праці "Жіночого Світу" та одночасно дати йому змогу далі її вести в ще більшому маштабі, рішено на останній Крайовій Конференції ОУК, що відбулася з початком вересня, 1958 р., відбути в 1959 році **КОНТЕСТ "ЖІНОЧОГО СВІТУ" З НАГОДИ ДЕСЯТИЛІТТЯ.**

Контест триватиме чотири місяці — від 1 січня до 30 квітня 1959 р.

В контесті зможе взяти участь кожна членка ОУК, читачка і прихильниця "Жіночого Світу". Ювілейний контест матиме цінні нагороди.

Для трьох перших переможниць у контесті призначені пам'яткові нагороди.

Контестанток можна кредитувати новими й заборгованими передплатами, пресовим фондом з різних підприємств, колядою, щедрівкою та звичайними чи святочними (різдвяними і великодніми) оголошеннями.

ЧЛЕНКИ ОУК! ЧИТАЧКИ І ПРИХИЛЬНИЦІ "ЖІНОЧОГО СВІТУ"!

Вийдіть назустріч своєму журналові в його десятилітті! Дайте йому змогу ще краще виконувати своє завдання. Допоможіть його більше спопуляризувати, посилити й поширити! Згуртуйте коло нього маси українського жіноцтва в Канаді й поза нею! Вийдіть на фронт розбудови "Жіночого Світу".

З приємністю повідомляємо, що перша трійка жінок, членок ОУК, вже зголосили свою участь у контесті. (Гл. світлини нижче).

Л. ЧАПКІВСЬКА
Вінніпеґ, Ман.

С. ҐРЕНЮК
Виндсор, Онт.

Р. МУРЕЙ
Ст. Бонифас, Ман.

Вітаємо перших трьох контестанток та одночасно кличемо:

Дорогі українки! Ідіть за їх прикладом. Голосіться до участи в контесті. Включіться у велике ювілейне змагання за розбудову журналу під кожним оглядом. Засвідчіть ділом розуміння ваги і значення "Жіночого Світу"!

За ближчими інформаціями звертайтеся на адресу Центральної Управи ОУК або "Жіночого Світу":

UKRAINIAN WOMEN'S ORGANIZATION, C.E.,
106 Spadina Rd. Toronto 4, Ont.

WOMEN'S WORLD,
P. O. Box 791 Winnipeg, Man.

КУХОВАРСЬКІ ПОРАДИ

КУТЯ

2 горнятка пшениці	1 горнятко меду
8 або й більше горняток води	½ горнятка покришених оріхів
2 горнятка маку	жменя родзинок

Гарну, добірну й чисту пшеницю висушити в теплій печі, чи зверху на кухні. Як пшениця доволі просохне, скропити її водою, всипати в сильний мішечок, зав'язати та бити зверху макогоном (можна й пляшкою від молока), щоб відстала луска. Подекуди можна купити пшеницю вже готову до варення ("опихану"), а хто не хоче "опихати", то може зварити пшеницю в природному стані — буде здоровша, тільки треба її довше варити. Чи одну, чи другу пшеницю добре помити, налити чистою водою та залишити на ніч, або хоч на 2-3 години в воді. Відтак поставити на кухню та варити на легкому вогні зо три години, мішаючи час-до-часу, щоб пшениця не пригоріла. Дехто допікає пшеницю в печі. Готова повинна бути м'яка й не дуже густа. Якщо пшениця загуста, можна під час варення долити водою.

Окремо спарити мак 2-3 рази кип'ячою водою, відцідити воду та втерти його на машинці. (В деяких крамницях можна набути спеціяльну машинку до тертя маку). До втертого маку додати переварений мед з водою. Як хто любить густу пшеницю, то води дати мало, або й більше, залежно від смаку. Дехто засолоджує пшеницю медом наполовину з цукром, а дехто любить тільки з самим цукром (заварити горнятко цукру з горнятком води, чи й в іншій пропорції, залежно від смаку). До розведеної холодної пшениці маком і медом чи цукровим сиропом додати покришених волоських оріхів і, як хто любить, помитих султанських родзинок. До пшениці, не треба зразу додавати ввесь мак і сироп. Незаправлена пшениця постоїть довше. Розуміється, переховувати як пшеницю, так і мак у холодному місці.

РІЗДВЯНИЙ БОРЩ З "УШКАМИ"

2 буряки (великі)	1 гілка салери
1 велика цибуля, присмажена на олії	вода (залежно від бажаної густоти борщу)
1 морква	лавровий листок, сіль і перець до смаку
1 петрушка (корінь і зелень)	4-5 ложок олії (мазола)
¼ головки покришеної капусти	1 горнятко окремо звареної фасолі
½ свіжих покраяних печериць	1-2 горнятка помідорового соку

Пошаткувати дрібно буряки, моркву й петрушку (хто не любить покришеної петрушки, може залишити її цілим коренем), налити водою та варити з 15 хвилин, опісля додати решту складників та варити до готовности. Наприкінці додати фасолю, присмажену на олії цибулю та помідоровий сік (його влити стільки, щоб борщ мав гарний винний смак). Замість свіжих печериць можна вживати сушені гриби, або опеньки, які треба намочити на ніч і в тій же воді зварити та разом з водою влити до борщу.

"Ушка" до борщу робити з сухих грибів чи опеньок, або свіжих печериць. Зварити гриби, опеньки, чи печериці, посікти дрібненько, додати присмаженої на олії цибульки, посолити й поперчити до смаку. Окремо замісити тісто як на вареники, розкачати тоненько, покраяти на малі чотирикутники та начиняти зготовленою масою, зліплюючи в трикутник, а опісля ще й два протилежні кінці разом. Варити в солоній воді кілька хвилин. Готові подавати до гарячого борщу, накладаючи по кілька в тарілку.

УЗВАР

½ ф. сушених яблук	¼ ф. сушених персиків (пічес)
½ ф. сушених грушок	¼ ф. родзинок (сушеного винограду)
½ ф. сушених сливок	цукор до смаку (3-4 горнятка)
¼ ф. сушених абрикосів (еприкатс)	

Всі овочі помити та зварити їх окремо з додатком води (тільки, щоб покрити) і цукру (з пів горнятка або й менше на кожну частину овочів). Коли овочі готові, сполучити їх разом та захолодити. На другий розвести перевареною холодною водою — 3-6 горняток — в залежності від того, який міцний узвар хто любить. Узвар (овочевий компот) це традиційна Свят-Вечірня страва і тому т р е б а її подавати наприкінці Святої Вечері.

КАЛАЧІ

2 пачечки сухих дріжджів	4 горнятка молока
½ горнятка літеплої води	4 яйця
2 ложечки цукру	½ горнятка цукру
9 горняток просіяної муки	2 ложки солі
	½ горнятка масла
	1 ложка ванілі

Спарити молоко та проходолити до літеплої температури. До води додати 2 ложечки цукру, добре замішати та, як цукор розстане, посипати зверху дріжджі. Поставити на 10 хвилин у тепле місце. Додати підкислі дріжджі до молока, всипати 4 горнятка муки та добре все сполучити разом (вибити ложкою на однорідну масу). Накрити чистою платиною та поставити в тепле місце на 2 години. Як тісто підкисне, додати вбиті яйця з пів горнятком цукру, сіль розтоплене масло й ваніллю. Всипати решту муки та місити так довго, аж тісто зробиться елястичне та відставатиме від руки. Замішене тісто прикрити та знову покласти в тепле місце, щоб підросло до подвійної величини. Готове тісто поділити на частини, та виплітати калачі (2-3), як хто вміє. Калачі поставити до добре натовщеної бляхи. Коли підростуть, зверху посмарувати розбитим яйцем з водою та пекти в гарячій печі при 400 ст. Ф. ½ години, а опісля (знову з пів години) при температурі 350 ст. Ф.

РІЗДВЯНІ Й НОВОРІЧНІ ПОБАЖАННЯ

ПРИЙМІТЬ ВІД МЕНЕ НАЙЩИРШІ ПОБАЖАННЯ

З НАГОДИ

СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

І БАЖАЮ ВАМ

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Michael J. Patrick

MAYOR

CITY OF WINDSOR

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і щасливого
НОВОГО РОКУ

бажають

Впр. о. декан М. ГОРОШКО

Всч. о. Й. КУТНИЙ **Всч. о. М. ЗАЯЦЬ**

Традиційні Різдвяні Поздоровлення і Новорічні побажання

для всіх наших рідних, приятелів і бизнесових гостей

ПЕРЕСИЛАЄ

Rex Tavern

МИХАЙЛО, СОФІЯ і БОГДАН ЛИСІ

властителі

1118 DROUILLARD **WINDSOR, ONT.**

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
Відділ ч. 341

Виндсор, Онт.

РІЗДВЯНІ ПОЗДОРОВЛЕННЯ
і НОВОРІЧНІ ПОБАЖАННЯ
всім читачкам "ЖІНОЧОГО СВІТУ"
пересилає

ZELENEY ELECTRIC COMPANY

Богдан і Анна Зелені, власт.

993 Wyandotte W. **Windsor, Ont.**

**ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ**

бажає

**SHUST TURKEY FARM & HATCHERY
&
CITY MARKET**

Amherstburg, Ont. **Windsor, Ont.**

SEASONS GREETINGS
from

**WICKENS TOBACCO
LIMITED**

Wholesale Tobacco & Confectionary Sundries
Representative: NICHOLAS ZINYK

400 Tecumseh Rd. **CL 3-5283**

WINDSOR, ONT.

Веселих Свят
і щасливого Нового Року

бажає

Wellington Tavern

ГРИГОРІЙ ПЕЛЕХ і СИН ІВАН З РОДИНОЮ

1159 ELLIOTT W. WINDSOR, ONT. CL 5-4242

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажають родині і приятелям
РОСТИСЛАВ і ІРИНА ЗЕЛЕНІ
з родиною
Виндсор, Онт.

З нагоди Різдва Христового
бажає
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Д-р Антін Вахна з родиною
1520 Ottawa St. **Windsor, Ont.**

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає
всім друзям і знайомим
д-р Б. Дзюбановський з родиною
Виндсор, Онт.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажають всьому Українському Народові
Михайло і Анна Ратушний з родиною
1543 Howard Ave. **Windsor, Ont.**

З нагоди РІЗДВЯНИХ СВЯТ
і НОВОГО РОКУ
засилаємо щирі побажання
STAR HOUSE
Степан Бучок і Син з родинами
792 Gladstone **Windsor, Ont.**

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає
LINCOLN HOUSE
А. Карпюк і А. Лінковська, власт.
653 University W. **Windsor, Ont.**

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає
д-р Петро Сайкевич
1633 UNIVERSITY AVE. W.
WINDSOR, ONT.

Нехай РІЗДВО ХРИСТОВЕ
СПОВНИТЬ ВАС РАДІСТЮ,
а НОВИЙ РІК
ХАЙ ПРИНЕСЕ ВАМ БАГАТО
ЩАСТЯ І ЗДОРОВ'Я
LABATTS CRYSTAL LAGER
BREWERY LTD.
WINDSOR, ONT.

Найщиріші побажання

з нагоди РІЗДВА ХРИСТОВОГО

засилаємо всім українцям

ҐУРАЛЬ з Родиною

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

всьому Українському Народові бажають

Арсен і Юліяна Гладчук
Amherstburg, Ont.

З нагоди РІЗДВА ХРИСТОВОГО

бажаємо

всім покупцям, знайомим і родині

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

ВОЛОДИМИР і МАРІЯ КУДЛА

Sandwich St. AMHERSTBURG, ONT.

З днем РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і НОВОГО РОКУ

бажаємо всім українцям щастя і здоров'я

AMHERST HOTEL

А. Масний і сини з родинами
Amherstburg, Ont.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Родині в Канаді і Рідному Краю

бажають

Ольга і Никола Семенюк
Amherstburg, Ont.

З нагоди РІЗДВА ХРИСТОВОГО і НОВОГО РОКУ

бажають

ВСІЙ РОДИНІ І ВСІМ ЗНАЙОМИМ, ПОКУПЦЯМ ТА ВСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ В КАНАДІ І НА РІДНИХ ЗЕМЛЯХ

Веселих Свят
і щасливого Нового Року

ОЛЕКСА і АННА ТЯЖКИЙ

Емгерстбурґ, Онт.

З нагоди РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і НОВОГО РОКУ
бажаємо
ВЕСЕЛИХ СВЯТ

Центральній Управі ОУК, Редакції "Жіночого Світу", Центральним Установам УНО, УСГ, МУН, членкам ОУК і членству Братніх Організацій та всьому українському народові.

Відділ ОУК у Лімінґтоні, Онт.

З приводу РІЗДВЯНИХ СВЯТ і НОВОГО РОКУ
бажаємо весело їх провести і щасливо Новий Рік зачати: Організації УНО, її домініяльній і Провінційним Екзекутивам, Філіям УНО та їх БО, зокрема Організації Українок Канади ім. О. Басарабової, її Відділам та членкам, також Рідним Школам, їх учительству, шкільним діточкам та їхнім батькам. Хай Всевишній благодарить усіх своєю Божественною Силою Духа на "Многі літа". Христос Раждається!

За ВІДДІЛ ОУК У СТ. КЕТЕРИНС, ОНТ.:

О. Рогожинська, голова **А. Кузич**, секретарка

З Празником РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і НОВОГО РОКУ

засилаємо найщиріші побажання Президії і КЕ УНО, ГУ УСГ, ЦУ ОУК, КУ МУН і КК УВФ, усім членкам ОУК і членам БО та всьому українському народові, розсіяному по всьому світі.

Хай Новонароджений Ісус кріпить нас на силах у важких переживаннях та дозволить дочекати Волі України!

ВІДДІЛ ОУК, Зах. Торонто, Онт.

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ОУК МІСТА ТОРОНТА
бажають
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

ЦУ ОУК і членкам ОУК, Проводам і членам БО, редакції "Ж. С." та всім українцям, розсіяним лихою долею по всьому світі.

П. Загребельна	Н. Будикевич	А. Мота
К. Подільська	Е. Штафірна	Р. Несторовська
А. Мищій	А. Бардин	Лещук
Ф. Самець	С. Проців	В. Паладійчук
О. Заяцева	М. Дунець	О. Соя
К. Дякунчак	П. Стефурак	О. Максимів
Е. Сільваші	Т. Романишин	Н. Закидальська
Є. Вербицька	К. Щур	О. Ольхова
А. Теребуш	П. Подільчук	В. Муха
М. Яремко	Ю. Міґус	А. Топорницька
М. Дирун	К. Гоменюк	О. Пукіш
А. Мазуренко	П. Зараска	Родина Зоричів
С. Хахула	Г. Вишньовська	

З нагоди РІЗДВА ХРИСТОВОГО
Відділ ОУК у Реджайні, Саск.
шле щирий привіт і бажає
ВЕСЕЛИХ і ЩАСЛИВИХ СВЯТ

Центральній Управі і всім членкам ОУК, членам Братніх Організацій і прихильницям

О. Корпусь, голова **П. Браташ**, секретарка

З НАГОДИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і НОВОГО РОКУ

пересилаємо найкращі побажання

для Центральної Управи Організації Українок Канади ім. Ольги Басарабової, її Відділам, Централям і членам Братніх Організацій і всім українцям у Батьківщині та на чужині.

ВІДДІЛ ОУК у МОНТРЕАЛІ, КВ.

Веселих Свят РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

усім членкам ОУК, членам УНО і Братніх Організацій та всім знайомим

Віра і Євген Довгань з Монтреалу, Кв.

З нагоди РІЗДВА ХРИСТОВОГО
ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає всім своїм клієнтам

Д-р М. Ревуцький,
дентист

681 Jean Talon W. Tel. CR 1-9288
Montreal, Que.

З нагоди РІЗДВА ХРИСТОВОГО
бажає всім своїм покупцям
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

BERNEC FLORAL CO. LTD.

285—2nd Ave. - **Ville la Salle** - Tel. PO 6-2334
MONTREAL, QUE.

З нагоди РІЗДВА ХРИСТОВОГО
бажає всім своїм клієнтам
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

IRENA BEAUTY SALON

5135 Beaubien East Tel. RA 8-2029
Montreal, Que.

Веселих і Щасливих Різдвяних Свят
і Нового Року

бажаю

всім національно-свідомим українцям, а зокрема моїм Вельмишановним клієнтам, яким поручаю солідне виконання дамських фризур на взір найновіших мод.

ПЕТРО ПАВЛІВСЬКИЙ — власник фризієрні

1625 East Belanger St. Tel. RA 9-1011
Montreal, Que.

ВЕСЕЛИХ РІЗДВЯНИХ СВЯТ
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажаємо

всім нашим клієнтам і всім українцям

Марія та Володимир Катрюк, власники
фризієрського заведення "ODESSA"

вул. Beaubie 4035 Tel. RA 2-8456
Montreal, Que.

З нагоди **Різдва Христового і Нового Року**

висловлюємо щирі побажання

ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ

Центральній Управі і членкам ОУК, Проводові і членству Братніх Організацій та всім українцям, яким дорога визвольна боротьба Рідного Краю.

ВІДДІЛ ОУК, ВАНКУВЕР, Б. К.

Сердечні побажання ВЕСЕЛИХ СВЯТ

Різдва Христового і Щасливого Нового Року

засилаю Центральній Управі, Її Відділам і членкам ОУК, редакції "Жіночого Світу" та всьому зорганізованому жіноцтву, що працює для добра українського народу.

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

АННА ТРАЧ, Ванкувер, Б.К.

7up

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

всьому активному жіноцтву в рядах Організації Українок Канади ім. Ольги Басараб

б а ж а є

Управа Філії УНО у Вінніпеґу

З величним Празником

Р І З Д В А   Х Р И С Т О В О Г О

б а ж а є м о

Радісних Свят
і Щасливого Нового Року

членкам Центральної Управи і Відділів ОУК, Редакції "Жіночого Світу" і членам Братніх Організацій та всьому українському народові.

МОЛОДЕЧИЙ ВІДДІЛ ОУК у Вінніпеґу, Ман.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а є м о

ЦУ і всім членкам ОУК, КЕ УНО, Братнім Організаціям і всьому українському народові.

ВІДДІЛ ОУК, Вінніпеґ, Ман.

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ — СЛАВІМО ЙОГО!
Цими традиційними словами вітаємо з нагоди Різдва Христового Центральну Управу Організації Українок Канади ім. Ольги Басараб і всіх членок, згуртованих у Відділах ОУК та бажаємо їм

ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

Відділ Молодих Українських Націоналістів у Вінніпеґу, Ман.

Щиро-сердечні побажання

з РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
і Н О В И М   Р О К О М

засилаємо

ЦУ ОУК, своїм членкам, прихильницям та всім національно-свідомим українцям.

ВІДДІЛ ОУК у Ст. Бонифас, Ман.

НАДЗІРНА РАДА Й УПРАВА
Кооператива "З О Р Я" у Вінніпеґу
(при вул. Кінґ ч. 441 — в будинку "Супіріор Соседж")
З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ

б а ж а ю т ь

всім Членам, Покупцям і Симпатикам кооперативи всього найкращого і вітають їх староукраїнським привітом:
ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

ІВАН М. ГАВРИЛЮК, посол з Північного Вінніпеґу до Манітобської Леґіслятури

б а ж а є

Українським Товариствам і всім приятелям **та прихильникам**

Веселих Свят РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

своїм членам і покупцям

Consumers Co-operative UCF Ltd.

613 Marion St. — St. Boniface, Man.

Tel. CH 7-3943

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає своїм покупцям і читачкам "Жіночого Світу"

Українська Кооператива "НАДІЯ"

530 Selkirk Ave. — Tel. JU 2-8027

Winnipeg, Man.

Щирі побажання

В е с е л и х   С в я т
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

Д-р Іван Століяр

126 Medical Arts Bldg. — Tel. WH 2-8648

Winnipeg, Man.

Щирі побажання Веселих Свят і Щасливого Нового Року!

Д-р В. Ф. БАЧИНСЬКИЙ

СПЕЦІЯЛІЗАЦІЯ — ЗАГАЛЬНА ХІРУРГІЯ

член Відділу Анатомії при Ман. Університеті, Від. Хірургії у шпиталі Ст. Бонифас, Американського Т-ва Гератольоґів, Канадійської Ради Лікарів, Міжнародньої Колеґії Хірургів, з практикою в шпиталях у Шікаґо, Міннеаполісі, Монтреалі, Вінніпеґу.

BROADWAY MEDICAL BLDG.

263 Broadway, Winnipeg, Man., Office Phone WH 3-5474

ВЕСЕЛИХ РІЗДВЯНИХ СВЯТ
і багато щастя
з НОВИМ РОКОМ
бажає

Д-р Єлисавета Колісниченко

311 Boyd Bldg. Tel. WH 3-9653

Winnipeg, Man.

Щирі побажання Веселих Свят і Щасливого Нового Року!

Dr. P. J. Palaschuk

CHIROPRACTOR

X-RAY

135 McGregor Street Phone Bus. JU 6-1630
Selkirk and McGregor Res. LE 3-2177

WINNIPEG 4, MAN.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає

Dr. J. S. Lanoway

CHIROPRACTOR

831 Sargent Ave. Tel. HU 9-9393

Winnipeg, Man.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!
бажає

N. STRASHOK & CO.

ACCOUNTANTS AND AUDITORS
INCOME TAX SERVICE

Room 4—246 Toronto Street
(just north of Portage)

Phone SUnset 3-1424 **Winnipeg 10, Man.**

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає

VOGUE STUDIOS

591 Selkirk Ave. Tel. JU 9-5863

Winnipeg, Man.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і Щасливого Нового Року
всім покупцям,
приятелям
і знайомим!
923 Main St.
WINNIPEG,
MAN.

ВЕСЕЛИХ РІЗДВЯНИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

ЧЛЕНАМ І ВСІМ ДРУЗЯМ ВЕЛИКОЇ
УКРАЇНСЬКОЇ КООПЕРАТИВНОЇ РОДИНИ

ДИРЕКЦІЯ і ПРАЦІВНИКИ

ЩАДНИЧО - КРЕДИТОВОЇ СПІЛКИ "КАРПАТІЯ"

Carpathia Credit Union Society Limited

862 MAIN STREET — WINNIPEG 4, MAN.

Д. КОРНИЛО, президент Д. РІПАК, секретар
І. ШКВАРЧУК, управитель

ПРЕСОВИЙ ФОНД "ЖІНОЧОГО СВІТУ"

М. Косіковська, Виндсор, Онт. (з уродин Галі Золни)	$20.00
О. Гладун, Едмонтон, Алта. (з передвесільного прийняття для п-ни Ґені Тимочко)	16.50
Т. Ґрай, Торонто, Онт. (з ювілею Анни і Миколи Мотти)	15.00
С. Вель, Ст. Бонифас, Ман. (з подружнього ювілею)	14.75
В. Літинський, Виндсор, Онт. (з ювілею п-ва Стефанії і Іллі Косіковських)	10.00
Т. Ґрай, Торонто, Онт.	5.00
С. Савчук, Торонто, Онт. (замість квітів на могилу бл. п. Емілії Яшан)	5.00
Е. Штафірна, Торонто, Онт. (з прийняття в п-ва Ф. Підзамецьких, Торолд, Онт.)	5.00
Д-р Т. Мучій, Вінніпеґ, Ман.	3.00
К. Мисик, Ді Па, Ман.	2.00
М. Вусович, Шікаґо, Ілл.	1.00
Л. Ґолембйовська, Ню Гейвин, Конн.	1.00
М. Смицнюк, Розборн, Ман.	1.00

Всім жертводавцям сердечна подяка за допомогу та щирі побажання Веселих Свят Різдва Христового і Щасливого Нового Року!

Адміністрація "Жіночого Світу"

УВАГА, ВІДДІЛ ОУК, Вінніпеґ!

Повідомляємо, що Загальні Річні Збори Відділу ОУК у Вінніпегу відбудуться в неділю, 11 січня, 1958 р. о год. 7-ій ввечері в Українськім Національнім Домі при 935 Мейн вул.

Просимо всіх членок прибути на час. Нових членок радо привітаємо.

Управа

НА УВАГУ ЧИТАЧОК "ЖІНОЧОГО СВІТУ"

Заходом "Жіночого Світу" вийшли з друку прекрасні двоколірові чотири таблиці українських вишивок, відповідні на українські жіночі сорочки і блюзки, чоловічі і хлоп'ячі сорочки та на прикраси дитячої одежі.

Взори можна замовляти в Адміністрації "Жіночого Світу" по 25 центів за таблицю. Пересилку оплачуємо самі. При більшій скількості замовлення відповідний опуст. Замовлення разом з грішми висилайте на адресу:

WOMAN'S WORLD,
P. O. Box 791,
Winnipeg, Man., Canada.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНІЙ ОДЯГ

ДОБРА НОВИНА! — ЧИТАЙТЕ ВСІ!

Вже вийшла з друку і є в продажі книжечка КАТЕРИНИ АНТОНОВИЧ знавця українського народнього мистецтва

Ця книжечка подає точний опис і крій українського народнього дівочого вбрання включно з двома двокольоровими таблицями взорів. Є там також пояснення щодо вигляду народнього одягу для малих дівчаток та опис і крій чоловічих шараварів. Вступні і кінцеві завваження про народнє мистецтво і наші традиції доповнює зміст цього цінного і так необхідного підручника для всіх, хто цікавиться і бажає причинитися до поширення правильного українського народнього одягу на сцені — хорових, танцювальних і драматичних гуртків чи інших ансамблів.

Підручник **"Український народній одяг"** має 24 двоколонні сторінки, багато ілюстрований. Мистецька обгортка і рисунки Катерини Антонович.

НАКЛАД ОБМЕЖЕНИЙ. — ЦІНА 50 ЦЕНТІВ. — КНИГАРНЯМ ВІДПОВІДНИЙ ОПУСТ.

Замовляти на адресу:

WOMAN'S WORLD
Box 791 — Winnipeg, Man., Canada.